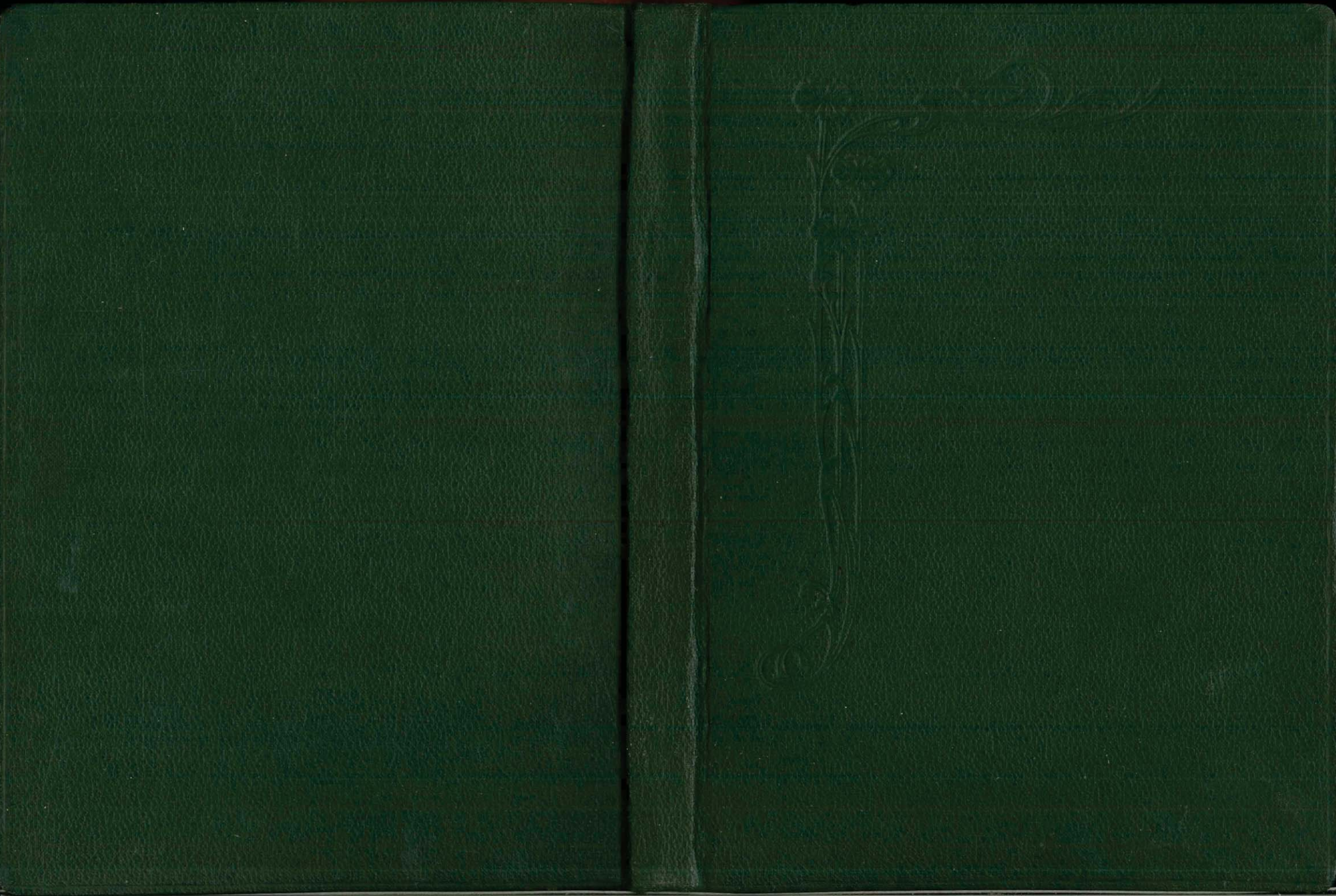

TDV İSAM
Kütüphanesi Arsivi
No TGA.14

Tercüman KUTÜPHANESİ	
Tasnif No.	Demirbaş No.
	M. 15

شرح رسالة الفتوى
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين والتابعين
لهم بأحسانه إلى يوم الدين.

قال الشيخ الأكبر والحمد لأزفر مولانا الفتوة الأعظم المتوفاه عنه خير الله والمستأنس
بأمره مولانا ومولى العارفية أبو عبد الله محي الحلة والبرية محمد ابنه العربي الأندلسي
الفاضل الطائى تفقنا الله بمباركته وافاض علينا من نقائس

ترجمه

اصلی

قال الله تعالى يا خوتن الاعظم ترجمه " حفتن رب الارباب وخالده الرقاب

مفالى وفتدس حفتندى همه الرقب والارباب شيخ اكبر حفتندى مقام غوثيت
وفخره وفتيت احسانه بوبور وفته وراى هجبا الصور الحجابيه وانه تدا استيناس
ايه "فصا" وتكرم به يا خوتن اعظم! بوبوروى.

فى الحقيقة قرآنه كرمه " وما طام لبسرا به فكله الله الا وحدا" اوصه وراى حجاب
او براس رسولاً فيوهى اليه باذن حاب وراى بوبوروى.

رب مفالى وفتدس حفتندى قولونه معالمة هي اول قسم اوزر برور.

قسم اول معالمة بطريقه الا لام اليا طن ور. " ما طام لبسرا به فكله الله الا
وحدا" بر قسم ناظر ور. " واوصنا الى ام موسى" بوقيله نذر.

قسم ثاني معالمة بطريقه الحجابيه. يعني صور پرده لوى آر ونده حفتن كبد محبوب محبوبه
"فصا" معالمة بوبور وفتن وفتدس موسى عليه السلام شجره ورم وغري صور ورم

"وكله الله موسى فكلها" وار واوله بنى كى صفات شجره يا خوتن الاعظم ورم معالمة
بوبور وراى بوقيله نذر.

قسم ثالث هر برافته رسول كونه درون جبرائيل عليه السلام واسطه اسيم وراى بنى درون
اول رسول افترن تليفوى بالواسطه حفتن معالمة نذر.

« یا ایها الذین آمنوا اتقوا الصلوة » و غیرى خطاب بود را بذر . و شیخ ابرو حنفی: خطاب
 خود ایه ایم یا غوث الا فظم بود و رفته اول خطاب مستطای ایست و بن جمیع جوامع و جوامع
 ظاهره و باطنه و محله قواسم خطاب را رسانده استماعه بحمید توجه اندکده .
 قلنا نسیله یا رب الفوت و به جواب و بر و ندره اصرم الراحمین ففظم
 اول غوث ایظم بقلم اید و بن بود و بر :
 قال حد طور به الناسوت و المملکون و هو شریفة و کل طور به المملکون
 و الجبروت و هو طریفة و کل طور به الجبروت و اللاهوت و هو حقیقة :

طور و به سر ، حال و علم الای مضایحه کلیم . بنی علوم الای و لقاء ربانیه اوچ
 نوع . اولکسی علم شریفة : عالم ناسوت و مملکون آسانده تنزل اید و بن کرک
 و کرک حد اول علمده فیضیان اول و به احوال حیوانیه اولام طبیعتده
 خارج الملوک نفس مضایحه راخذ اولدنده علوم شریفة : تعلقلند بن عالم
 با شریفه املور . اولکجه نده علمی علم شریفة و طوری طور محلی اولور که
 احاطه بقندم خارج اولک یون و نفس علم شریفة : متعلم اولک یون با نکر ناسوتی بنی
 بدنی ما کولان و فتر و بان ایله فیضیان اولور که حیوانانده شریفی اولکاز .
 « اولئک کمال انعام به هم اهل » بقلم جلیلی حیوانانده آشیانی اولام طائفه بودور
 نوع ثانی علم طریقة . مملکون بنی عالم اراج و جبروت که عالم صفات الای
 مابینده تنزل اید به (ظاهر اید به) نازل اولام (علوم ربانیه و روحانیه بالصفات
 و . . .) « تخلقوا باقدام الله » و لایسم علم طریقة تحت اید به علمی اولام فائده
 اصحاب تخلفه و برک .

نوع ثالث علم حقیقة . جبروت بنی صفات الای و لاهوت بنی ذات ربانیه
 مابینده تنزل اید به علم طور حقیقة ، طور حقیقة تحفه اید به ذوات
 اصل تحفه و اهل حقیقة بودور . بواظور اثراتی جامع اولام که اهل کماله .

اللهم اجمعنا منكم آمين .
 ففرد محمد المرم ففردت انجى خطاب ايدون ففردت شيخ بطريقه الحياه وادراجه علمه الله تعالى
 بوبور وركه :
 وقال لى يا فتون الاعظم ما قدرت على اني كظهورى فى الاناس

افانده برادراناه حاصده . زیرا غیر خاص اسما و صفات حقیقه و خلیقه و ظاهر نام
 احوال و صفات و متبر و حده . یعنی بوقدام الایند معناس : اناسه حاصده
 نه ظاهر اوله بنم احوال و صفات . اناسه حاصده ظاهر الایند یکم کی برشده
 ظاهر انیم دم . بوقدامه : ظاهر ظاهر حلقه اوله بنم حقیقه و شیخ اکبر
 حقیقه بنم ایلم ملکون سوال و استفادیه . بکل شیء خیر ، علام الغیوب
 اوله رب تعالی : نیاز طریقیم ایضاً دفع ایچونه بوبور و رکه :

ثم سئلت فضة ياربى هودك معاه

یعنی اناسه حاصده بنده ظاهر که . وکنده بنده اوله اخلا و صفات بنده
 احوال و صفات و مطابقه بوبور و رک . ایچدی صوری حیرته خالدهم و ایچام
 سیدانده معده و متفرقه اولدم اوله سیده که اناسه حاصده معانی و ادور .
 ثانی که سه معانده منزه صلا . معانده واره سیده ؟

وقال لى يا فتون الاعظم انا معاه المعان ولسى لى معان وانا هو الاناس

جوابی معناه سیده انجده ایضاً و حیرت علمیش از الایده بوبور و رکه . سه معانده
 معانی کم . یعنی جمیع معانی و اتحاد قائم که و نه کیفیت معناه تصور اوله و رکه

اللهم اعصنا منكم آمين .
 ففتن محمد المرم ففتن آخه خطابا به وین ففتن شیخ بطریقه الحطایه و المرواجعه الملهه شای
 بویور و رکه :
 و قال لی یا غوث الاعظم ما قهرت فی شیء کظهوری فی الاناسه

افسانہ برادرانہ جامعہ۔ زیرا غیر خاص اسما و صفات حقہ و خلیقہ، قطار نام
اولیاء و پیغمبر معتبر و محد۔ یعنی یوحنا و ام الرزینہ و عیسیٰ، افسانہ جامعہ
نہ ظاہر اولیاء بنم احوال و صفات۔ افسانہ جامعہ ظاہر امیریکم کی پرستیدہ
ظاہر اتمہ دم۔ یوحنا و ام الرزینہ، قطار ظاہر حلقہ اولیاء حقہ شیخ اکبر
حضرت خاں عالم مکتوب سوال و استفادہ، یہاں شریعہ خیر، علام الفیوب
اور اسے رب تعالیٰ، نیاز طریقہ ایضاً دفع ایچوہ ہو پورا کرے:

تم بکنت وقت یا رب هوک و عا

مفید انسانه طافه سینه ظاهر گردد. و کند سینه اولایم اخلاص و صفات سینه
احوائیه و صفات طافه سینه بدیه و دل. اجمعی صوری صیرتیه خالدهم و ایلام
میداننده مستقرم اولدم اول سینه که انسان طافه سینه و طافه سینه و
ثانی که سینه طافه سینه. معانی و سینه ؟

مقالہ می باغیوں الا عظم انا وانا معاً نہ دیکھی کی معاً نہ وانا سو الا نہ

جواب منطقی است آنچه ایضاً و حیرت علیهمش از اوله این بود و دیگر که به معانی
معانی هم. نفس جمیع معانی و اتحاد قائم که و نه کیفیت معانی تصور اولی که

اللهم اعصنا بقدر ما نصيبه .
 ففرد محمد المرم ففردت انچه خطاب اید وین ففردت شیخ بطریقه الحجاب و ابرو و عین و شاک
 بویور و رکه :
 و قال لی یا غوث الاعظم ما قدرت فی شیئی کظهری فی الاناس

افانده بر انا و فاعده . زیرا غیر خاص است و صفات حق و خلیقه و ظاهر نام
 او را می بیند و متبر و حده . یعنی بودم اراسته معناس ، انا و فاعده
 نه ظاهر اوله بنم احوال و صفات . انا و فاعده ظاهر است و یکم کی بر شده
 ظاهر است و دم . بودم . ظاهر ظاهر حلقه اوله بنم ففردت شیخ اکبر
 ففردت شیخ ایلم ففردت سوال و استفسار ایله . بکل شیء خیر ، علام الغیوب
 او را و رب تعالی نیاز طریقیم ایاضا دفع ایچونه بویور و رکه :

ثم سئلت فضة یاربی حولک معانی

یعنی انا و فاعده سئلت معانی . و کنه سئله اوله احوال و صفات سئلت
 احوال و صفات معانی . بویور و رک . ایچدی صوری حیرته خالدم و ایچام
 سئلت معانی و سئلت اوله اوله سئله که انا و فاعده معانی و ایچام
 ففردت که سئله معانی سئله . معانی و ایچام .

و قال لی یا غوث الاعظم انا و فاعده المعانی و سئلی معانی و انا و انا

جواب معانی سئله ایچام و حیرت علمیش از انا و بویور و رکه . به معانی
 معانی سئله . یعنی حیرت سئله و ایچام فاعده که و نه کیفیت معانی معانی و ایچام

انسانه حاصله صورتی و علم. (او بنم صورتی) و تجسم و علم. آنچه انسان حاصله سری
و حقیقتی یم. انسانه حاصله معانی اولیقه بقا معانی لازم علم. انسانه حاصله معانی
رازم حدیثی خفیه حقیقت و قید نه نور. به جمیع خفیه حقیقت و قید و نه نور هم و به جواب
و پروردی و حقیقتی شیخ قدس سره به جواب این حیرتی زائل اولیقه به ایام ابدی و به
انسانه حاصله اهل و شربی وارور. ایضا از الیه ایضا ایچو به سوال پروردی که.

ثم سئلت یارب هل لک اهل و شرب

زیرا انسانه حاصله اهل و شربی وارور. الله تعالی جوابی مستطابیم پروردی که.

خالی یا غوث الاعظم اهل الفقیر اهل و شربه شربی

حقیقتیه مکمل بقیه اثبتیه و ثابته تلویحی او اولیقه ریور. حقیقتیه فقیر حق فلس
بقیه اثبتیه و ثابته تلویحی او اولیقه بانه. .
ضاد افکار. ضاد صفات و ضاد ذاتی او بوی «خانیانو لواقم وجه الله»
هر وجه به صبی ذات و وجه صفات ایده ظاهر اولیقه فقیر اهل و شربی
حق نیست او بونور. بطریقه الاثر. لا بطریقه الحال. زیرا اهل و شرب احوال
میکنند نه. اثر واجب الوجود و گد. و به جواب ابدی.
و شیخ رضی الله عنه جمیع عوالم ماده و نه خلق اولیقه بقیه واقف اولیقه نسیم هر یک علم
قنفر ماده و نه خلق اولیقه بقیه علی التفصیل واقف اولیقه بقیه به ربنا لفرز
فرزند نه سوال ابدی.

ثم سئلت یارب من ای شئ خلقته الخائفة. قال تعالی. خلقته الخائفة

من نور الانسان وخلق الانسان من نور خاوری

یعنی رب تعالی مدد الکی ان بند نورند و انانی کنده نور صدم یا راندم بپوری
حقیقت یورو که الله تعالی ذوی العقول اولاد مدد الکی و صبه و انانی هر بپوری بر
نور و به یا رانده زمره مدد الکی نور محمد بنی قوام سندم یا رانده ای
صبرائیل عقد محمدیدم اصحاب یل همت محمدیدم اصحاب قوی قلبیه محمدیدم و عزرائیل
و هم محمدیدم یا رانده و باقی مدد الکی خدای محمدیدم یا رانده اصحاب نغمه
صنی ایند اطبقة نار و طبع نار و ده اوله یعنی حانده رب تعالی بر آنحضرت ناری خلقه ای و ب
آه ابوالخاری ای و برسد

آدم صورتی طبعه ارضیه یا رانده آدم ای قویده یعنی کی بر آنحضرت ناریه ذریات
کثیره حاصله و بپوری او ندره جابه نسجه اوله ندری ایته ایلیس حبیب ابوالخاری اولاد
برندند آدم ذریات بن آدم و نیلند اما انانیه حاصل اولاد نور محمدی
حفظ حق نور ظاهرند خلقه اوله ندری من یعصی الله فیه عذاب الیم
علیه و سلم لا یستقیم ایله حاصله ربنا قیل انه خلقه الخلقه قال فی عی و ما ختمه صواد
و ما فوقه صواد عی و به صواد عدم اصلی و ظلمته اصلیه و اول ظلمته هم تعالی
ایم نور ایله خدای ایندی ایله که نور متشعق اولوب اول عیای و ولدی و دی و احاطه
ایله که حکما عنده اول نور الهم صیواد عالم نسجه اوله نور [نور متشعق
اولا ای یعنی نور ظلمته عکس ایله نیم یا رانده ایلیس خدایانده قایم چای نیم یا رانده
حاصل اول ای حکمتی خاطر لاندی رزی] اول صیواد اوله منطبع اولاد حکما عنده
عقل کل واحد شریعت عنده نور محمدی و اصل شریعت عنده عقل کل نور محمدی
و روح محمدی نسجه اوله ندری بوند منظم اولدی که انانیه حاصل نور هفتم ظاهر اولدی
و حفظ آنی رضا الهی بپوری و رله

ثم قلته يا رب الفوت هل الله مطية قال لي يا فتون الاعظم جعلت الاناس
مطى وجعلت هاتر الاكوان مطية الاناس

يعني شيخ اكبر وفتون الاعظم استقار طريقته في نفالي وسمي بالبوهور وبن سنده حامل
لنبي طهر يعني ينقله وارصدرا رب نفالي بوهور ور بنم حامل اناسه
واناسه حامل هاتر الاكوان بوهور و بنم خلافت اولاه اناسه الاله في ثابا
جسمته طريقته اناسه بخبري برشي حامل اولي بوهور اخبره اناسه حامل اوله واناسه
يعني اناسه تفصيلي وشرحي هاتر الاكوان يعني صمد عالمه وهفتون شيخ بوهور ور :

وخال لي يا فتون الاعظم نعم الطاب ان نعم المصلوب اناسه ونعم المواليد الاناسه
ونعم المربوب هاتر الاكوان

يعني رب نفالي بوهور وركه تجلياته اس م ايه نعم الطاب بنم زيرا هر نفقه اختراني
واي وانه طاب خلقي وانه و مصلوب اول اناسه حامله زيرا اس و صفات
ملكه اناسه حامل ظهرا و لده ابيه حبه نفالي و نقده اس بوهور و كير يا فتون الاعظم
به عقيم اناسه كوزل طابم واناسه نه خواصه مصلوبه واناسه نه كوزل راكده
وهاتر الاكوان نه كوزل مكلوبه بو نه نه معلوم اوله نه حله الانس و اختراني
با بنده جاسم اهدو بنش قبيح و نه موم و حله زيرا نعم معلوم اس نفقه نه حله
نسبه اخيار به ذم حاو نه اوله (حاو نه بهنا صوره و نه اوله حله كير و نه)
ايربا و نه حله اصلي و قبح عارضه حفتون شيخ بوهور ور :

وخال لي يا فتون الاعظم الاناسه تری واناسه و لور فاناسه منزله عندي لقال
فمن نفسي من الانفاس لا ملة اليوم الاله

یعنی همه صفای بی‌پور و ... انسانم ختم سرور. یعنی ذاتی و صفاتی و اسمی و ... انسانم
صورتیه ظاهر اولدم و انسانم ختم سرور اولدی و انسانم رضی اسم ایلم ظاهر اولدی و اسم آنکه
سری اولدم.

اولکی مقام مقام الجمع و ... یعنی همه ظاهر و انسانم باطنی. اینجی حقیقت الجمع مقابله
انسانم ظاهر همه باطنی و رب تعالی بی‌پور و کمال اگر انسانم یا غده منزلت
بایسم اولدی یعنی انسانم ظاهر و باطنی حقیقتی همه اولدی یعنی واقف
اولوب یعنی همه اولدی یعنی صفات اولدی همه بر نفسده و هر بر آنده (صفتی
و صفتی الماده البتة به اولورم) و بر پایه. و رب تعالی بی‌پور و کمال.

یا غوث الاعظم ما اهل الانس و النجس و ما اهل الارض و السموات
و ما اهل القبر و ما اهل النار و الا انما فی محله و صفة

یعنی اعضاء انسانم کرم و شرب کرم اهل و غیر ذلک بطریقه انفسه و انما فی حقیقت
اولونور و بطریقه الحاکم و انما فی عبده و بنده اولونور. بویسم او زینت فی زمان و
صفتان دنیا و آخرت بنا اولونور و بویسم صفتی صفتی الارضی قد زینت
انسانم المتکلمه. و حقیقت اینجی بی‌پور و ...

و خالکی یا غوث الاعظم صبر الانسان نفس و قلب و روح و جسم و صبره و لسانه
و بیه و درجه و کمال ذلک هو اظهر ته بنفس نفس لا هو الا انا و لا انا غیره

رب تعالی بی‌پور و کمال یا غوث الاعظم انسانم جسم و نفس و قلب و روح و جسم و صبره و لسانه
و بیه و درجه و کمال ذلک هو اظهر ته بنفس نفس لا هو الا انا و لا انا غیره
انسانم بی‌پور و کمال. ختم حقیقتده. و به اویم و غیری و کلیم. معلوم اویم که جمیع عالم

بنا رب تعالی بویور و رک : فقر و فسلکی یعنی ضاخی الله و خاخی یعنی حق احباب و بقا
 با الله بویور و رک : ان شاء الله حاصل نیکدم . کیمکه اولاده بیون فقر لم عروخی و خاخی
 ایلیم نوزلا ایدر . اول کیمه مقصود اولاده منزل و اصل اولسم اولور . و حقیقتی
 حقیقت همه اولور . مفاد و مجاهدان و بواوی با ضیافان قطع اینتر و اول و اصل اول
 اولور . یعنی طریق توحید و تئید ایدر رب اعلی الطوائف اولاده طائفه سلامی مسلم
 رانده اولاده زمانه قلیله و اصل الی الله اولور . مخالفت نفس و متابعت ریاضت
 همه ندم بری اولوب و اهل طریق ندم متابعت ریاضات و مخالفت نفس ایلیم مألوف
 اولانکر اول ذائقه قنده اهل ثروت حقیر و اهل عجبیه . حقن شیخ خرا الله
 نه بویور و رک :

حکم خالکی یا نحو الا فظم المحبة حجاب به المحب والمحبوب فاذا اتى المحب عظم المحبة
 و صو الى المحبوب .

مفه رب تعالی هو شان و حکم نواله و لا اله غیره بویور و رک : یا نحو محبت و محبة
 صبح ایلیم محبوب آ - اسنده عجبیه . محب اولاده با الله محبت و عظمه فانی
 اولانیم و اصل اولم مان . خانی اولده و محب معنوف و اصل اولور . ایدر محبت
 و عظمه حال اولده بقیته نفس الاموده کون و انینیت اقتضا ایدر . کیمه و محبوب
 محب و محبوب و محبت کون و انینیت اقتضا ایدر . ایلیم و عظمه عجبیه .
 انینیت و با عظیم خانی اولانیم اول با الله حقیقتی همه حقیقت همه اولم مان .
 برنده او توی اهل صفات آ - اسنده بوسلرد و اختلاف واقع اولور . معنی
 و بدیلیم : حاصل اولاده اصل الی الله اولان و محبت و عظمه انی با عظیم منقش اولوب
 و حاضر و صلی ایلیم معنی اولم کیمکه عظمه مجازی کیمیه . عظمه مجازی معنوفه
 و اصل اولاده حوران عظمه مراد اولوب معنوفه مجازی و صلی اولده برورد صلی

کنند بی اشتیاق و بی وجودی تیره بآسمان . و بعضی را اصل اولایم بحسب علم برار
 اندکند . همه ایقینند بحکم الیقین نزول اید و بی عفتی حاصل اولایم کرد . و بدین و بعضی
 و بدین که عفت و محبت را حله منقطع ازمان . بلکه ظاهر و ظاهر اولایم مستوف
 میکنند و عفت مستوف منقطع خود اولایم و بدین . حق سبحان الله فی اوزار
 انما اولایم کلان حقیقه و محبت : محبت و محبوب آینه حجاب . و علیه ظاهر
 اید ظاهر آینه که محبت و محبوب مقیده کور و . . . منقطع کور و . . .
 زیرا محبت منقطع و استنسیه و کثرت اولایم و محبت حجاب یوسف . حق سبحان الله فی اوزار

ثم خال لي يا غوث الاعظم لم علم الاناس ما كان له بعد الموت ما عني حيوة في الدنيا
 حيوة الدنيا في الدنيا وقبول طمحة يا رب استن استن !

حقیق : انما عالم بی وجودی که : یا غوث الاعظم اناس او نده ایچوم غم فقه
 اولایم سعادتی عقلی و وصلت کبری بی بلسم اولایم اید و صوت اختیار بی همسره
 صریح بی بلسم اولایم بی هیات و نیاره هیات صریح بی غم ایتر و و هر بی فقه
 استن استن و . . . یعنی صوت اختیار بی بلسم بی دون اید و بی اید . یعنی اناس صوت
 حقیقه و وصلت الی الله صریح و اخف اولایم هر بر آینه و هر بی فقه حجاب
 خوف اید و ب خوفند او نوری و انما صوت اختیار بی غم اید و . . . و هر توان
 ان نحو نوا « حدیث بریقه اثرات . و « الناس نیام خاذا ما نوا انتبهوا » حدیث
 بریقه صریح . حق سبحان الله فی اوزار : .

ثم خال لي يا غوث الاعظم احب الخلد ثم خذني يوم القيامة اللهم اليك العزم
 ثم التغير والبهاء وحي الفكرة لله

رب تعالیٰ پو پور دی کہ: یا غوث الاعظم خیانتہ کوئندہ خداوند آسمندہ بھارتیادہ سوکلی
 انجاری ایستویم و انجیا سوکلیم و انجیا سوکلیم و انجیا سوکلیم و انجیا سوکلیم و انجیا سوکلیم
 اور انکو مقرر شدہ قبولہ متصف اولانکو و حیرت عظیم و مآخذ بانکو و سوکلی و خیانتہ
 سوکلی اولیٰ خدیجی قبر و نیویدہ و فی سوکلیلور و معلوم اولم کہ ملکبہ کندہ و قبول و نیویدہ
 صورت و: «الاستیاج قبول الارواح» بیورلدی. حقت شیخ خزانہ پو پور دی.

تم خالی یا غوث الاعظم الارواح کلہا یتراقصوہ فی قوالہم الی یوم القیامہ
 بعد صفای «الستبرکلم» تم خالی «رأیت الرب تعالیٰ فقال لی و انت من اہم

رب تعالیٰ پو پور دی کہ: یا غوث الاعظم حیدر ارواح فایکندہ و صفاید کہ و خیانتہ
 خد۔ و قدرندہ و ائم اولور کہ: الستبرکلم قولی استماع اید کہ نہ سوکلیہ برآہ
 صفایکندہ و در اولانکو. یعنی الستبرکلم حفظندہ لذتہ ایستد و ب حیدر
 حرکت ملکوب و حرکت عظیم لندہ و ائم اولور کہ و عذبتلوی ہو کہ طریق کثرتہ استبر
 اصوات صنف ایستد ملکوب و قدرندہ حرکت فیلور کہ: زبوا صوت حسن اعتدال الہیہ ندر
 اصوات قبیہ متفرقہ. بوندہ اوثر کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم زمانہ ندرم ای پو پور
 ہذا اصوات صنف ایستد خزانہ و انشا و ہر احوال ہستہ ضرورم اولدی. بعم
 خیانتہ اہل صنفہ محبوبی عظیم و طریق ملکوب رؤیتہ حفظ استعار حصول ایچوم
 حقت اہل صنفہ صنفہ و ائم اولور کہ و قدرندہ لندہ و ائم اولور کہ و قدرندہ لندہ و ائم اولور کہ
 اولہ حاندہ و حلو فخر نہ ناظر اولور کہ کہ: بوندہ ساعی زیادہ عظیم و طریق اوثرہ پو پور
 اہل حاصل اولانکو. حقت شیخ خزانہ پو پور دی: رب تعالیٰ پو پور دی کہ: یا غوث
 الستبرکلم حفظندہ حیدر و ائم اولور کہ و قدرندہ لندہ و ائم اولور کہ و قدرندہ لندہ و ائم اولور کہ
 زبوا ملکبہ کورہ الست حفظی ہر ائم ایستد پور. حقت شیخ پو پور دی:

تحم قاري يا غوث الاعظم مه سئني عبد الرؤيت عبد العلم فاهو محبوب بعلم الرؤيت
 وصلة عبد الرؤيت عبد العلم فاهو مغفور برؤيتك الي

میں رب تعالیٰ حق تعالیٰ ہو ہو یا غوث الاعظم کہم کہ علم کہ علم کہ صو کہ رویت علیہ السلام
اول کہ علیہ السلام رویت مجیدہ . رویت حقیقتی بلخ . رویت علم کہ غری ظلم
ابہ کہ علیہ السلام رویت غر کہ کثیرہ افور . زیرا خدای نام اریانی علم کہ غری کہ
حاصل اریانی . رویت ابہ کہ علیہ السلام حیدر الکواند . ہک کہ الکواند اولہ خدوند ہی خیر
اولہ کہ علیہ السلام رویت حق حاصل اولہ ظلم ایہ . بو ظلم ابہ کہ غرض اور .
حق تعالیٰ خیر خیر اللہ عنہ ہو .

وَقَالَ لِي يَا مَجْنُونُ الْاَوَّلُ ظَنَمَ مِنْهُ اَنْهُ فَقَدْ اسْتَفْتَى عَنْهُ السُّؤَالُ فِي كُلِّ حَالٍ
وَمِنْهُ لَمْ يَرْنِ لَمْ يَنْفَعِ السُّؤَالُ وَهُوَ مَجْنُونٌ بِالْاَفْهَالِ

ب. مقامی حقیری بدبو رو کم: یا غوث الاعظم خدا و نام ایم خانی اولاد کیے و انکی خدمت
ایک کدہ جو کہ روئے طبع اولاد میں مستفی امداد و صرحانہ روئی طبع ایمن.
و بدترین و اصل اولاد کیے؟ سوال ایمن منفعت و برتری و اقوال فاسد ایم
محبوب اولاد: زیرا سحر و نفقہ نام ایم و صفت حاصل اولاد: بخند کہ بود اولاد

وقال له يا خوتة الا اعظم لبي الفقير عندك من لبي له أبي بن العفراء الذي
له الارض كلها اذ اقال لبي كنه فليكون

بہ نصابی و فقہی و فنی بیورک، یا محو الا فکرم فقیر استیہ حالہ اربعہ و شری
شریفہ فقہی اولدنی کی و کلد۔ و کلم فقہی کلدنی حالہ اولاند و اسم

فان لم يقدر اولوب قصره اولاندر . فتدبرتم قصد ايندي كى تكلم وجوده طاهر و حقون شيخ نبوي و اولاد

و حال كى يا حقون الاعظم لا الفتنه ولا الفتنة في الجنة بعد ظهري فيها ولا
رحمة ولا عزة في النار بعد خطابي لها

معنى ب فضالى و تقدر حقون شيخ رضوان الله عليه بيور ورك : يا حقون الاعظم جنات
على لسانه الفتنة معنى هو عيب ايلم و ولد ايلم تقصده و محبت يوقه . و نعم جنات ايلم
تلك و يوقه . اهل جنات عيال الاله ظاهر اولد بى حبيبه . زيرا عيال الاله و نور رباني
ظاهري ايله لذت و انتقام و نعمه يوقه . بيك اهل جنات عيال رخام و عا سلام اول
الفتنة و نعمه عيال اولد . ثم شاهد ايدرك . اما محبوبم اولاد اهل جنات روئيلرى
واقع اولد بى حبيبه حبانة محبوب اولدرك و نعمه ايله تلك و انجزك . فان الاصل :

بيت : [ونبوء النعيم اذا اوده — فيا ضرام اهل الاختزال]
روحه و عزة معنى يا تفضل حبانة و يوقه . صرفة اهل اعتدال و تقول
صركه فاره . خطاب صاود اولد فده صركه حبا احمد بخي ايه رم و خي ايدنه
صركه فاره . حنة خالما . فان النبي صلى الله عليه وسلم . فيض الجبادة في خلق
معنى احم حبا ايله بخي ايه . فتقول حاتم يا رب فطن فطن . معنى احم حبا ايله
و انتم تحب اولوب انفسا واحد صيغة و خالما . و اهل حاتم اول احم و ايله
اشبه كلوى حانه و حنة زائل اولد كركه .

حبا و علة (حبره غير ايله) فتدبرتم حبره ي حبا ايه و بيك . حقون شيخ قناني حبره

ثم خالى يا حقون الاعظم انا اكرم منكم و انا اكرم منكم

ب فضالى و تقدر حقون بيور ورك : يا حقون به حركم اولاندر اكرم و حركم

سائیدگی مقام او نه و صاحب مقامید . رحیم و کریم اسماء و صفا مقامید . حق سبحانی
رضی الله عنه بیور . همه مقامی بیوروی :

یا غوث الاعظم خل لا الهی بده واحب بده مه اوسته صحبتی طفلیه بالفقر
ثم فقر الفقر ثم الفقر ثم فقر الفقر فاذا تم فقرهم ضلهم الا انا

معنی : یا مقامی صفات آنجی بیوروی : یا غوث ! احمی نام واحب بیکه بندم تبلیغ اینست که
یا مقامی ندی صحبتی کریم مراد ایدر است فقر حقیقی اولام ضاخی الله توحید افعالی
توحید صفات و توحید ذات ملازمند اینست . و فقر الفقر اولام بقا بالله جمع
و صفات الحجه و جمع الحجه ملازمند اینست . و رضی الفقر عنه فقر الفقر اولام احدیت
الحجه ملازمند اینست . اول زمانه بقا بالله قاضیه بقیه اثینیم مفعول اولوب
فقر نام اولوب واحب بده فقر لری خام اولدغی وقت همه مقامی بیور که اولدور که
و قدر . آنچه اولدور حقیقته سه اولورم . حق سبحانی رضی الله عنه بیور :

و خالکی یا غوث الاعظم طوبی ملک انه کنت رؤفا علیا بریتی ثم طوبی
لک انه کنت عفورا لبریتی

یا عالمی بیور : یا غوث رحا و ن رحا اولورم اگر محتوای آنست ایلیم مقام
ایده رحا و رحا و ن رحا اگر محتوای آنست مغفرت و رحمت ایلیم مقام ایدر رحا
یا عالمی بیور : یا غوث قول ایلیم اولور و رأفت و قصور لری عفو ایلیم اولور
قال الله تعالى (و لو كنت ظاهرا لظفرت لا انقصوا منه حولا) حق سبحانی رضی الله عنه بیور :

و خالکی یا غوث الاعظم صفت فی النفس طریقه الزاهدیم و صفت فی القلب

و هو تعالى هو سيدك وصيوك ووصي نعم وبيد يوردي . زيرا عهد نه ما و اسی و سکنی و منقاری
هغه . لکن محجوب بود حقیقت و اخف و خلد . حقن بخشی الله غنم بیور : .

و قال لی یا غوث الاعظم لا تنظر الی الجنة و ما فیها ترانی بدلا و ارحم و لا تنظر
الی اننا . و ما فیها ترانی بدلا و ارحم

رب تعالی بیور : . یا غوث الاعظم حین و حین و اقلند به لسانه مقتولم مشغول اولیا
بدلا و ارحم و لا عجب بنی کور سره و جانم ایم و جانم و اقلند که عذایم مقتول اولیا
بدلا عجب بنی کور سره . زيرا حین و جانم کور و نو شده و اخیار اولم و هم حقیقت محجوب بود .
حقن بخشی الله غنم بیور : .

قال لی یا غوث الاعظم اهل الجنة مغفولون بالجنة و اهل اننا مغفولون
بانا . فکلم اننا مغفولان .

رب تعالی بیور : . یا غوث الاعظم اهل حین اولیه کبیر که اهل طیسیم مشغول بود
و اهل نا . اولیه اهل د . نا . اهل مغفول بود . و بدین اهل خوف و اهل جاد . که
یا غوث سره اهل حین مشغول اولیه سره . حقن بخشی الله غنم بیور : .

قال لی یا غوث الاعظم انه لی عباد الله اهل الجنة یغفونهم من انهم فاکل
اننا . یغفونهم من انهم .

رب تعالی بیور : . یا غوث الاعظم بعض اهل حین اولیه اهل حقین و اهل حیل و دیر
مشاهده سره اولیه فلونه . و اهل نفع حین و فله انکه هر حیل بلونه هم هم مشاهده

ایده که. اهل ناره ناره استعاره و کرمی. زیرا استعاره است و ناره اولی اهل جنبه فساد است
استعاره ایده که. حقیقت بیخ فساد است و یورو در:

قال لی یا خوں الا عظم سفل بیوئی کانه صاحب النار یوم الضیاعه

رب قالی بویر دی. یا خوں الا عظم کیم کم مایه و اختیار ایم سفل فوسیده و یورو
اولیایوب سفل اولور. اول کیمینه یوم ضیاعه و صاحبی حاکم اولور. زیرا دنیا
و ناره طبیعتی سفل اولوب حقیقت. بی خبر اولام ایچوم آخرت و طبیعت
ناره منقلب اول حقیقت. اولی سفل اولی طبیعت یوم ضیاعه و کفینه صاحب
اولوب حاکم اولور. حقیقت بیخ ضیاعه عن بویر در:

قال لی یا خوں الا عظم اهل القربه یتقیونهم عن القرب کاهل البعد یتقیونهم عن البعد

رب قالی بویر دی. یا خوں الا عظم قریبه نوحما بقای انینینه و در. زیرا مقرب
مقرب الیه اقضا الیه. یومنه ایچوم اهل قریبه قریبه استعاره ایده که. اهل
بعد و اهل حجاب بعد و حجاب استعاره ایده که. هر مقام مافوقه کور و ادنی
و حاد و نه کور. و اعلى و در و عارف و اختیار و حیده اولی حقیقت. و یوم مقام اولی حقیقت
و بیانات جانت اولی حقیقت. قریبه اهل الحفایان ایچوم یوم اولی حقیقت
ایده که. اللهم احطنا بهم آمینه. حقیقت بیخ ضیاعه عن بویر در:

قال لی یا خوں الا عظم انه لی عیار سوی الانبیاء والمرسلین لا یطیع علی امرهم
احد من اهل الدنیا ولا اهل الاخرة ولا احد من اهل الجنة ولا احد من
اهل النار ولا احد من ولا ضراب ولا خلقهم للجنة ولا للنار ولا للجنة

ولا للقباب ولا للحوار ولا للقصور ولا للولادة قطوبى لمن آمن بهم ولم يعرفهم
يا خوتنا انتما منهم وعلمناهم في الدنيا احبواهم محترقة صفة الطعام والشراب
ونقدوهم محترقة عهده الشهوات وقلوبهم محترقة عهده الخفريات وارواحهم عهده اللطافات
وهم اعيان البقاء المحترقون بنور اللقاء

رب ضلالى بوبور : يا خوت ! انبياء ورسوليه بيه مطلع اوله قنبرى چاقم قنبرى
دارد . اهل دنيا واهل آفتون واهل صفت واهل نار واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
آندره مطلع واهل دهن واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
اچوبه صفت واهل دهن واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
ايدنه كج كج نه موطلو ! بونوره صفت واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
حقان ومرتبه لوتى بيلين كوايه ده . اونوره انبانا لوتى بوم قياصنده اونوره ساقى قنبرى آلتنه
صرا وونور كج . يا خوت هم آندره وندنه . اونوره ونياره علامتلى صفت اهل وشره
صبرى محترقه . (بكنز لوتى صبر لوتى ، يا خوت لوتى يا نيقده) بكنز لا يا حكوم ولا يبريه
الا بالله . واهل واهل قنبرى محترقه اهل واهل بونور واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
نقيه تايع اوى نكر واهل واهل صراف اهرج چارنه ظاهر ايه راس او ، بكنزنى واهل
نكر عهده قنده الله كخته الله واقع اهل واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
نقيرنه صفت واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
ده اهل . اونوره كوره اختيار بوقده كه خواهر اولم وار واهل واهل بونور واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
صاف واهل محترقه واهل بونور واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
نانه واهل صراف واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى
صديقه صديقه واهل واهل كج : اولبائى قنبرى صفاي لا يعرفهم خبرى . خوتن بونور واهل قنبرى صفت واهل نار واهل آفتون واهل دهن واهل بونور واهل صبرى

خالى يا خوت الا غفم اذا جاءك المطا به فى بوم شهيد الحروا نته صابا واهل واهل

ولیس نه حاجه بالماء خانه منقه خانت انجل النجله خلیف امقام رحمتی
وانا اهدق رجعت علی نفسی بانی ارحم الراحمین

رب مغای بیوردی: یا غوث الاعظم ای کونده واسیلکی شدید اولدغی وقتده صومعه کیم
ملوک و سندن یانکده صوغوم صودا ایلک و عا نروسی اولدغی حالده اوصوب اولکیم
منع ایله خیلدره خیل اولور. زیرا صوب احتیاج اولدغی حالده زیاده
صومعه کیم صوب منع اولدغه نف نفی وار. نف نفی قصد ایله زیاده
خیل یوخدر و نفی اولدوریم خفیم انا خولوریم صحیح اسیر کیم حاله کیم
حکمری ایلدیم و ناتم فرعی قیدیم که و ناتم قیدیم که بیه کر حکم
ارحم الراحمین صحیح قولوریم منع ایله قیل سنه اولدغه لازم کلمه. شانه لایله
صفه تخی حق الله فی بیور:

قال لی یا غوث الاعظم ما بعد عن اهدا بالمعاصی الی لانهم اصحاب العجز وانتم

رب مغای بیوردی: یا غوث الاعظم بنده معصیه سیلم یوکی بعد اولداری طایان
ایلم ده سیله بها قریب اولداری. زیرا قریب استعدا اولدو قریب طایان
ایله قریب اولداری. چون طایان صوب ور. طایان صوب نه علفی نفا هو
ایله اولدو قریب. استعداده طایان اولدو طایان طایان حقیقه ور.
علفنی نتم و ناتم ایله اولدو قریب. یا غوث اگر یوکی عمل سیله بها قریب
اولدو لازم کلمه اصحاب المعاصی. زیرا اصحاب معصیه حاله حق اولدو
و ایله قریب صوب کوریم و ناتم اولدو قریب صوب کوریم طایان قریب
اولدو یوکی طایان حقیقه اولدو. صفه تخی حق الله فی بیور:

قال لی یا غوث الاعظم العجب منبع الانوار والعجب منبع الالکدار والاوار والظلمات

رب تعالی بیور: یا غوث الاعظم عیانه سبیل حق اخلا عجز انک صبرتیها عفو غفران
منتظر ارجو انوار الیه وضیوضات آجانه ندک اصلیه ونبعید ز برایا صحری
سبیل ارحم الراحمیه واکرم الاکرمیه خایه سنده آیرایوب مدوزنی سبیل حال
تناهی اصانه سجانیه نائل اوله کرد وعبادت ایه عجب انکد وکنه بن بکنده ووقوی باطل
ایه علی عبادان تقصوه و تقدم الیه مدلی صابر الکرانفانیه واوزار صجانیه وظلمات
و صبر ندک اصلیه ونبعید ای ذن الله. اللهم لا ترینا لام ورجا فی الدنیا والاخره
یا ارحم الراحمیه ویا اکرم الاکرمیه. هفتون شیخ رضی الله عنه بیورور:

قال لی یا غوث الاعظم اهل المعاصی محبوبه بالمعاصی واهل الطایف محبوبه
بالطاعات ولی واکرم خوم آفده لبس لکم غم بالمعاصی ولا فرح بالطاعات

رب تعالی بیوروی. یا غوث الاعظم معاصی ایلم به کیم که معاصی خو فیلم بنده محبوب اولور
طایف ایلم نیکو طایف فر صلم بنده محبوب اولور که. آنکون آرقه کونده اهد یوم یق
خو ملور و. ذکوری وکلوری وخرملوری بنم ایله املو. فرملوری فتمده وخرملوری فتمده
دعده وبعملور قتلورده نعم و نعم برور و طایف و معاصی کند یونده صدور واقعه و
شوق ایله وکده. زبدا وافرملوری صفه وایفید. اصلا معاصی سبیل کدرلی طایف
سبیل صریح اولور وایضا صد خوم العربی امر و اراوی منتظر در که. قال انبی صلی الله
عیه وسلم انما انا بشر تنکم ما ادری ما یفعل بی غدا
هفتون شیخ رضی الله عنه بیورور:

وقال لی یا غوث الاعظم بشر الخذ نسیم بالفضل والکرم وشر المعصیه بالعدل والنقم

ب نهای پیروی : یا غوث الاعظم بنم رحمت و عفو و اعتقادی اولاد کنایه صفا برده و عظم و کرم
ایده تبی رایده و عظمی عجب ایده و کند یمن بکم نکره عدله و انتقامی تبی رایده. آنکره
عدله و عظمی و انتقام آنهم کرد. حق تعالی خدایه غنی پیور :

قالی یا غوث الاعظم انا قریب من العاصی بعد بغیر من المعاصی و انابیده من المعاصی
از افرغ من الطاعات

ب نهای پیروی. یا غوث الاعظم عاصی اولاد بک عصبانته و افرغ الملوب نام اولاد و کرم
به عظمی اناسه اها قریم و عفو و مغفرت و عظمی عاصی ایده و مطیع اولاد بک عجب
بسیه طاعتی کنایه افرغ اولوب عجب کنایه اولاد بک عصبانته به عظمی اناسه آنکه به عصب
اولوب و او ندیده افرغ اولام. [بوتنیده به با شویده بر آفریده به عصبی. معصیده و نام
ایتمی او ندیده و از کجوب طاعت رجوع ایتمی و طاعتی کنایه افرغ اولامی او ندیده و نام ایتمی بوب
لکم حق اولاد یقینعه و اتم و باطنی اولامی. فرهم رزی]. حق تعالی خدایه غنی پیور :

قالی یا غوث الاعظم اهل الطاعات یدعون و یدکر و یدلیم و اهل المعاصی یدعون و یدکر و یدلیم

ب نهای پیروی. یا غوث الاعظم اهل طاعات عبادتوی بسیه و اهل المعاصی عبادتوی بسیه
معالیه و عبادتوی ایچو — حین و غیم طبعیده اهل المعاصی عبادتوی بسیه
و اهل المعاصی عبادتوی حین و غیم طبعیده اهل المعاصی عبادتوی بسیه
حق تعالی خدایه غنی پیور :

قالی یا غوث الاعظم خلقت العوام فلم یطیعوا نو بجائی خجعت لهم سینی و سنی
عجاب الطامت و خلقت الخواص فلم یطیعوا عج و نه خجعت الانوا سینی و سنی عجابا

و آخراً عقبه سنده خارج اول و بجا و اصل اول و بوسه . قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

اولياء الله الذین اذا رُؤوا ذکر الله وقال : اولیاء الله الذین ینکرکم الله عنہ و یتکم و قال :

اولیاء الله اولیاء الله هم المصلون . حدیث شریفه و اولدی که : « اعنوتنوا و اعنوتنوا »

و استواصفنا عزائاً تروم الله صوره » بوحديثه شریفه مفسر می بود که : نفس خستونتم صدام

ایده عبادتده او و در می صفت اولده و عکده . و استواصفنا اوی « یا مومن خالص طیبین » نفس

استار شد . بر نفس دنیا و بر نفس آخسته . نفایض خلق اینده آنده و عکده . عزائاً یعنی پاهای ما و ما و هم

اولیاءه سید که و جد و گزیده عماره اولوب الله نفا می عیاراً کورس بیوری . حق شخی خواله خه بیوری :

قال لی یا عتوت الاعظم اخرج عن الاحیاء والنفسانی ثم اخرج عن القلوب والارواح ثم اخرج

عن الحاکم والامر نفسانی

رب نفسانی بیوری . یا عتوت الاعظم احیاءه خروج ایله یعنی حکم طبیعتده خالص . زیرا احیاء

شاهه هیوانیه و فقهه انده عنده خروج ایله . نفس مفاصده اولایه کتوتده خالص . زیرا

کتوت احوال حجابیه شایده . بوندده صوکره قلوبیه خارج اولوب مقام قلبیه خالص . زیرا قلب

کتوت و وحدتی جامع بر هر خد که او نده شایه کتوت دار و . و خا ارواحده خارج اول و روح

مفاصده خالص . زیرا حاکم مفاصی جمع بعد لغزده مفاصده . یعنی فرضه جمیع مفاصله لی بر مقام اولیای

اول مفاصده خارج اول . بوندده صوکره حکم و امر و م خارج اول . زیرا حکم و امر تحتده اولایه

ذوقده استیضیه شایده اولوب . یعنی بویله ذوقه صرف و صحت و قده . بلکه حکم و امر حقه

و اولوب حاکم و امر مفاصده مأمور محکوم مرتبه استیضیه اول . بوندده حقه توج

ایده . (عابد صبور و مرتبه لوی کی) امر و حاکم مأمور و محکوم واحد و . سبب و اعتبار این

مقد و ایده . بوندده خواله خارج اولدندده صوکره خفرت و صند نام ایله و اصل اول و بوسه

و مطلقه عن القیود اول و بوسه . حق شخی خواله خه بیوری :

صورت قدر حار و صورت اخف من قبله اولونو اید و به نسبت مجازید. خج الحقیقه اقتدار ایم حاصل اولام
معرفای حق تبار. حق سبحانی بیور.

ثم قلته ای بقاء افضل عندک قال بقاء الصالحین. قلته ای صفة افضل عندک
قال صفة الباکین.

حق سبحانی بیور و کی! یا رب سنده قتلده قنن بقاء افضلند. رب نغای بیور و کی! صفا حق
بیا ای. یعنی لذت و صلت منتهی اولوب و شوم فیم ایدوب و عفت هجوتی حالنده عاتق اولام
کیه صفة ایدوب و صفا صفة اولوبی حالده بقاء ایدوب کوز لوندیم یا هم اقیته رحمة ایدوبی
بیا و صفا و و به او قند. و صفا حق بقاء سندن علو من کوز یا تلو سندن صفت شوم اطاس
و فر هدم اولونو آخرا ما سید. بو کوز یا اشی جمیع امر حتم اضا املور. اما خوندم اولونو
آخرا باند کوز یا اشی اضا اولاز. حق سبحانی بیور و کی! قنن صند افضلند. رب نغای
بیور و کی! صفة الباکین. یعنی فر هدم بقاء ایدوب کیه کوز صفتی افضلند.
حق سبحانی رحمة الله عن بیور.

ثم قلته ای توبه افضل عندک قال التوبه المصمیه.

حق سبحانی بیور: یا رب سنده قتلده قنن توبه افضلند. رب نغای بیور و کی! قند ایم
یه یعنی احد توحید اولوب صفة الیقینیم حب الیقین و حب الیقینیم علم الیقین نزل
ایدوب (هکوا الناس علی حد عقولکم) صحت اشی صبر زوره کوره نزل ایم و عالم ایدوب
صبر کوره مفاضة توحید ایدوب بعد و نزلیم توبه و استغفار ایدوب معصوم کوز توبه ای افضلند.
و والحدیث «انه لیغای علی فی خا استغفار الله فی اربع مائة مرة». حق سبحانی بیور.

ثم قلت اي علمه اوضح عندك : قال علمه التام بيبه

حفظ شيخ بيور : يا رب هذه فتنة حقني علمه اوضحه رب نفسي بيوردي كم : بقا ملوكه
تزلزل به صكوه نوب ايد به مصيرك علمي اوضحه : زيرا ظاهر كرويه شهود فطورا غير
واو نكرويه ونب صادر اولو به شهود قدم او نكرويه صدر رايه بوب افتد الا انك نكرويه
ايد : حفظ شيخ رضا الله عنه بيور :

ثم قال لي يا غوث الاعظم لبي لصاحب العلم عندى بسبب الاسباب افكاره لان
لم يزل العلم الذي عنده لصار سلطانا

رب نفسي بيوردي كم : يا غوث الاعظم علما ايجوه وكنهه علم اينما وجد به كسب ايجوه ثم
فتنه سبيل وظهر به يوقه : « قال الله تعالى » : روحا او شيئا من العلم الا قليلا .
حفظ مؤيد حفظ عليها السلام غيبه : اكتب اوله فخره و بوسه طلوب و كزومه آخر به
صدر آلهي . حفظ عليه السلام مؤيد عليه السلام و بدي كم ثم علم لدني ، سنده علمه
رايت و ايجوه علمي هوه تعالى فقه علمه كوره بوسه فقه فقه آخر به و كزومه آلهي
صوكبير . علم صفان نبويه و اوله فقه به حفظ فقه اولو به . عالم علمي كند به فقه
ايد به آلهي حفظ اولو به . بونگي كونه كند به علمي افكار و حفظ فقه ايجوه اولو به
صه فتنه طرجه يوقه . نوحه صفان كوكه كه علمي فقه اولو به . زيرا فقه
و بدي كم « انما خيرة فلقنتن مه ناز و خلقه مه طيب » اللهم احفظنا من هفنة الشيطان
آمين . حفظ شيخ رضا الله عنه بيور :

قال الفوت : رأيت الرب تعالى فقلت يا رب عاصني الصوم ؟ قال
يا غوث أعصني أعصني وأعصنا فانا ونمخ قلبك وتقليدك عه حوائج

رب تعالی بیوردی: یا غوث الاعظم لیم که ضامن ایچونه مجاهده بی احتیاج اید رب عباد فی معلوم
اولا بیوب بیکم خالصاً لوجه الله اولو که اولو که بی عبادت و ایتیم می احسان اید رب
ایستدگی خانه و ایتیم خرا اولو که و غنا. عبادت غیر معلوم عبادت خانی و غنی و اید رب. اما
عبادت معلوم اید رب یا با خود طمع نفس فی ایچونه یا خود سلاقت نفس ایچونه عبادت اید رب
نفس ایچونه عبادت ایچونه اولو رب. بویاب قنده و غیره و غله. حقون بی غیر الله فی بیور رب:

قال لی یا غوث الاعظم سه صرم همه مجاهده فی خلا سبیل الهی ما هدی.

رب تعالی بیوردی که با رضامند خالصاً مخصوصاً اولایه عبادت نه محرم اولایه
ما هدی بی طریقه بیوضه. نبی اخلاص اولو که و صفت اولایه. بیوند بی معلوم
اولو که تعبید بی غوث اید رب بیوند بیوند معلوم اید رب که و عبادت نه و بیوردی
حقون بی غیر الله غنی بیور رب:

قال لی یا غوث الاعظم لایه بطالبین سه المجاهده لک لایه لایه منی

رب تعالی بیور رب: یا غوث الاعظم طالب اولایه و اید هفت بی لایه بی غوث بی بی غوث اید رب
مقصود لایه اولایه بیغم که رضامند مجاهده ایچونه لایه لایه و حقون بی غیر الله فی بیور رب:

قال لی یا غوث الاعظم ایه افقش العباد و احب العباد الی العبد الذی هلم لم
الوانه و الوله و قلبه فارغ عنها کما قدوات له الواحد فلیس له الخیر من بیون
الوانه و لوانه له الوله و لا یکنه الیام بیون الوله خاز ابلغ العبد غرضه
المزین و المخرجه و یغنی ببلاده و بلاد له و لم یکنه لم لغوا احد.

یا خوتن الاعظم غم خنده اصل و بجا سوگندی؛ تو بگویم که او غنی و با با اس
اولاده خوند . بابا بستم و او غلنده خلی خاوغ اولوب او غلوندن حقیقتی حقیقت هو
وید که حقیقتی و خا حقیقت هو ما صد هایدوب والدی فوت اولور که فوتی سبیل
مخونده اولما . زیرا حقیقت هو اولده نظرند زائل اولما . اصل خنده خا حقه
سبیل اولور و لدی و خا فوت اولور که موتی سبیل هم ایتر . چو نه حقیقت خنده
خا حقه اولما دی . « لک آئی خا حقه حوصه . و لیس له انه خا حقه حوصه . عید کمال
بد موتی و خا حقه اولور که یلا والد و لا ولد و لم یکن له کفو احد اولور خنده .
اما رسول اکرم و نبی محمد صلی الله تعالی علیه و سلم افتد عزیز و قیزرند و بعضی اولاد لرند فوتی
سبیل بقاء بیور که خنده و صد هایدوب و لدی و ولد . بکم حقیقت و حقیقت خنده
حتی بو حقه بیور و لدی : هذا حق یقذف الله فی قلبه صد هایدوب عباد و .
حقن شیخ خا الله عن بیور :

قال

قال لی یا خوتن الاعظم صد لم یکن صد فتا و الوالد عجیبی فتا و الولد عبودنی لم یکن
لذة الوحده انیة و الفردانیه .

یا خوتن الاعظم غم خستم سبیل فتا و والد و موتی سبیل فتا و ولد
(اهیینا) ذوجه و وجه انه انجیم خروانیت و وجه انیت لذتن و جوده کینوم
(بولماسه) اولور . امیدی مرتبه و خروانیت حقه لی فتا و علی اید اولور .
کون اهلک اکون آنا و کون اهلک و کون اهلک و صفان بو نکل همده انی علیه حقیقت
صد ما صد انیلد . و بو مرتبه صا حقه یتیم الوقت نیم اولور . حقن شیخ خا الله عن بیور :

قال لی یا خوتن الاعظم اذا اردت ان تنظر الی فی محل خا حقه قلبا خزنیا
خا حقه ما هو انی .

بِغَاثِ بِيورِي: يَا خُونُ الْأَعْلَمِ بِمَعْنَى أَتَمِّهِ وَأَوَّلِ مَعْنَى بِنِ مَصْدَرِ الْخَلْقِ مَرَّةً
 أَيْ: أَيْدِيهِ قَلْبُ فَتَبَيَّنَ وَأَسْوَادُهُ خَارِجٌ قَلْبُ عَارِضٍ اخْتِيَارِيٍّ. قَلْبُ عَارِضٍ
 مَرَارِي خَدِّهِ حَقِيقَتُهُ. عَارِضُهُ حَقِيقَةُ حَقِيقَةٍ حَقْدٍ. هَلُولُ الْخَارِجِيَّةِ.
 حَقْدُ نَجْمٍ خَرَأَ عَنْ بِيورِي:

فَقُلْتُ رَأَيْتُ الْعِلْمَ خَالٍ بِأَخُونِ الْأَعْلَمِ هُوَ الْجَمَلُ عِلْمُ الْعِلْمِ.

حَقْدُ نَجْمٍ خَرَأَ عَنْ بِيورِي: رَبِّ الْعَالَمِينَ حَقْدُ نَجْمٍ سَوَالِ أَيْنَهُمْ. عِلْمِي بِلَيْلَةٍ وَر
 بِغَاثِ بِيورِي. يَا خُونُ! عِلْمِي بِلَيْلَةٍ وَعِلْمُهُ حَقِيقَتُهُ رَافِعٌ أَرْبَعَةَ عِلْمِهِ
 مَا هُوَ أَوْ لَقَدْ. بَعْثُ صِفَاتِي صِفَاتٍ حَقْدُهُ خَانِي خَلُوبٍ وَعِلْمُهُ حَقْدُ نَجْمٍ أَيْدِي
 عِلْمُهُ عِلْمٌ جَاحِلٌ أَوْ لَوْ. عِلْمُ الْعِلْمِ رَافِعٌ أَوْ لَوْ سِرٍّ. زِيَارَةُ خَلُوبٍ حَقْدُهُ أَصْلُ
 أَوْلَاهُ جَيْدٌ. حَقْدُ عِلْمٍ وَكَلَامٍ نَجْمٍ أَوْ لَوْ. حَقْدُ نَجْمٍ خَرَأَ عَنْ بِيورِي:

خَالِي بِأَخُونِ الْأَعْلَمِ طُوبَى لَعِبِهِ خَالٍ خَلِي إِلَى الْحَيَاةِ وَوَيْلَ لَعِبِهِ خَالٍ قَلْبِهِ
 إِلَى السُّرُوحَاتِ.

بِغَاثِ بِيورِي: يَا خُونُ الْأَعْلَمِ حَقْدُهُ مَجَاهِدٌ وَأَعْمَالُهُ حَقْدُهُ خَلِي مَأْتِلُ أَوْلَاهُ عِبْدُهُ
 عَارِفٌ أَوْ لَوْ. زِيَارَةُ حَقْدِهِ وَأَعْمَالُهُ حَقْدُهُ عِبْدُهُ خَلِي مَأْتِلُ أَوْلَاهُ طَرِيقُ حَقْدِهِ
 أَوْلَاهُ عِلْمُ حَقْقَتِهِ حَقْقَتُهُ أَيْدِيهِ عَارِفٌ وَشُجُونُ خَلْفِهِ خَلِي مَأْتِلُ أَوْلَاهُ
 عِبْدُهُ وَوَيْلَ أَوْلَاهُ. زِيَارَةُ خَلْفِهِ خَلْفُهُ أَيْدِيهِ تَقَرُّبُهُ أَوْلَاهُ خَلْفُهُ وَفَقْدَانُهُ
 فَتْرَةُ أَوْلَاهُ. وَاجِبُ الْوُجُودِ خَلْفُهُ أَوْلَاهُ بِيورِي عِبْدُهُ أَوْلَاهُ كَرَمُهُ. عِبْدُهُ أَوْلَاهُ
 سَرْدَارُ أَوْلَاهُ خَدِّهِ عِبْدِي زَبَادُهُ أَوْلَاهُ كَرَمُهُ.

٤٦
" قال القرون : رأيت الرب ثم سئلت عنه المصراع قال لي يا غوث الاعظم المصراع

صلى الله عليه وسلم كل شيء هو ائني وكل شيء العروج ما زلت اذبح اليه ويا طين
صفتي في حق الله عز وجل : رب تعالى بي جميع اعضاءي جوارح وقلوب باطن وظاهره
ايها حي ليتم حشره اوله فخره صوره معراجيه سؤال اينه م . يعني انبيا ورسوله و
اوتياي كمشيه هرب منه مصراع وارور . معراجيه حقيقتي غور . صمد تعالى
بدوي ك . يا غوث ! معراجيه حقيقتي زانك ما هو اجندم ذاته عروج المحرك .
معين اصفانه صفاته وصفانده زانك دوتو اوله فخره معراجيه حقيقتي زانك اقلو
اعا كل مصراع " ثم دني دم صوره . " فتدلي فطانه قاب قوسيه اداوني " فادعي الى
عباده سادحي " الى قول تعالى " ما زلت اذبح اليه ويا طين " اسرارينه ظاهر . وتجليه
كله بدوي . صفتي في حق الله عز وجل :

قال لي يا غوث الاعظم لا صلافة علمه ليس له عندي مصراع وهو المحروم
عنه الصلافة

ب تعالى بدوي ك . يا غوث الاعظم ثم فخره معراجيه اوليانك يعني فخره افضا وبانه حيد صفات
وبانه فخره زانك بواو ح سرنينه ب سيم عروج ائني به كعبه فخره صلاتي بوفه . زيو اصفانه
اثنائه فخره افضا ب با فخره صفاته ائني با فخره زانك فخره اوليانك (بونك و محروم ارلا
كعبه فخره) صلاتي لعب اوله اولو . فخره النبي صلى الله عليه وسلم . " لا صلافة علمه لم يكن الله
فخره فخره " اسلام على صفة الشيعه الهمدي .

ثم ثم الشرح المحمي بالهرة ائني شرح سالت القرون لا فخره الصبا واليد في محمد نور البدر
العربي خادم تعالى الطائفة العلامية .
وصلى الله على سيدنا محمد في جميع المفاصل التي هو صيرها واطننا وارضها وكماله وصحبه وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

سيرة المحقق الشيخ الأكبر والكبيرية الاحقر ختم الاوليا وفضلها خاتم الاصفيا
محي الدين العربي

سيدنا اولو زمان علم عارف حق واصل خصل مدغم سید العارفیه و احاط المحققیه محي الدين العربي الخافى
الطائفة قدس الله روحه انتد من بو بوردى :
عهد او سوره الله تعالى که با اهل عنایت و مظهر حب و محبت اولاد عباد و خاصه محي الشرف
و است اولاد مقام محمود و اخلاص و ايمان و ايمانه تجاوه خاضع اسما حسنى و ملائک زاهد
کمال انديان آنره خلق و ابنا اس ايمده و اول مراتب و مدارج اسما حسنى و اجتهاد برافه و محي
و محافل رخصت عظمه مولا ايمده عروج ايمده علم جاه فاب فرسيه و عبودت جاه او ادنا عروج
ايمده که بو صفت کرام نقای ثناء و لا اله الا الله حقه شکر بنده صالح قولگرني جانب قدس صلات
و معرفت ابرار و اوصياء ايمده و کندی و ان الرضيه مرآت على اولعه ايمده ابرار
قدسه صيد و انوار حلقه صوبه اوله و منزل و منزل اولعه صودا الهى و محبوبان اهديه
ايمده بو ندر بو رتبه قرب الهى و مظهر اوله حله مکر نه که لکى رفاه و وقت اوزره
اولاد و بولک و بى رنج و عينا اولاد عيسيه نام ايمده و بى بوب رافت اولاد و کمره بولک
اول صاهب الجود و الکرم و قدرى بو نعت عظمى و نعت عظيمى محي سيم مقام الهم
صفا و نزل ايمده که صحره و حفر کرافت زلفا و محله فضيله کورى اولعه اوزره اونرى
[بيلم لکى که تحقيق برون اولاد کيمه صبح اهديه افند ابانکه جائز و کله با بخت برونه]
فطاب جليليم تکريم و شرف بو بوردى . فو خطا ي قدسيه و فدا ي ايمده مني جلد اولاد
اهل عنایت به بر طائفه حذر اس سلوک متقدم اهل ب اشناى سوره و مظهر جلنده مستخرج
و آزاره خلانده و انبلاور .

و کيرى طائفه وار که بگرد هدم اولاد هدم هدم اس صافرا و بدينه ميان و مدن عروج
را ابراده جلد ي بلا فصيله بديستى و حفا و فکرنه فارش خالفا به طونار که و هر در لو
مراهم و ملاحه او خرافت بکى ده قيد انيز که و مقصدا و فداى صفاى ايمده همدى

او خنده ملاخی اولدوغی نیرا قهر و کلمه قاندا نیر کوره مبالا ن اینج صیلا کورده . ایسته و اهل کورده
 حضرت بنده صفی و نجی و حبیب دنیا دوست و خلیل انجا ز اینده کی مرورام یو کورده نایه و بندر .
 هر یکی طایفه و صفا عنایت با بقیه و از به ایله ز جانوری اهل بنده اسم و صفتی
 اولعه اترده . عیب و ایراد اولوغنه سید کورده و او مقام متزای صوا حیده یار قدم ایله
 خلوت و تنهاده خانوب خفته قدسه مرتبه اگوانه تنزل ایتیم بیلورم بعد تمام القرب و الوصال
 جانب محبوب یکنوازه قاج فخره شاهی و محاتم و محلاقم سفارن و سالت کواهی بی اکتساب
 و احوال تبلیغ و التکلیل بایه اگوانه تنزل ایدرک صفا صفا و به محض صور حجابیه انسانیه
 به نفع و احسان ایله احسان ایله ایچو به حباب صور مذکوره ایله — کو بیلور رتبه
 و فضل اختیار کورده .

ملاوینده کلام نده آتقا ذکر اولدو . ایکی طایفه عیب و اخصای محقق
 حیدر . حقیقه کلمه محمد فیه اولی مرتبه سنده واقع اولام خلی اخصای اری
 ایله اول حقیقه مقدمه منته اولوب بوی و روفضا و یگوری یا فخره و حوا ایله
 معبر اولام ایکی قائم و جوده منقسم اولمدر که برنجینه و اهدینه ایچینه
 اهدینه و سید کی و اقدیر . فیه عیب اولام و اهدینه متعینان کلمه اصفاف
 یه ایله و انبیاء که یونکر بجهل ماه قائم ابتدا و اصفیانه و پازار اصفیانه
 انزال و اسی اولمدر . فیه بار اولام اهدینه متعینان کلمه اصفافیه
 ارمیا و ریم یونکرده عرشی الحیدر یونکرده عالم خلوت و تنهاده و حرم صفا و مولاده
 ایشنا و نجیتم منور و صفا و عیب و اهدینه قدسی و صای بارده سیاه و حولا ایله
 سرور و ریم . بنای علی هذا بر منضمه منقر صرب و مذهب منسوب کی لوه ایله
 « قدس بی جمع الی اصله » و صدوقیه آخر الا فرقیقتیک برینه رجوع ایله واک ضروری
 اهدینه . حجت الیه نده هر یکه با من اهدینه حقا سنده و ایشنا یوفدر .
 حاصل قدیم هر یکه بقی هر ز رتبه متعین نده اصل الاصول حقیقه محمد
 اولوب بر منضمه تعینده اعتباراً اصل الاصول حقیقه احمدیه رجوع و کیم

بالجمله نقیصان و احوال و قبضه جلال و جلال بر سنده تصرف و تدبیر علم اولیٰ یعنی یکی از حقیقت
 کلیم و روحی و نفسی و تربیت شده بودند یعنی قبضه نده طریق خاصه ایلم اولیٰ یعنی علم
 انتقیری و قبضه اللهیه بودند یعنی جنتی و نائل رحمت رب عفا و ... بناء علیهم
 ارباب فخر و فضیلت ایشان و طریق خاصه ایلم و اصل رب العباد ایلم مدله از ره حقیقت کلیم
 مقدس محمد و به تعبیر کلیم ایلم منبیه اولیٰ و بفتحه کلیم ایلم ربی صانعان نزول ایلم نواب
 ایله ایلم توبه تقسم اولیٰ لازم قلدی . و العلم عند الله اعلمه السلام
 و رحمت الله بندگان و ستم و توبه ایلم از روی یک مقتضای راضی و رحمت و ستم هر دو حقیقت
 ایلم صفا و به فریبده و ضلالت و داخل و اثره اسلام اولیٰ از روی نزول کواکبه
 بر محبوب ترسیده و قرب ایله است و یکی انفا ایلم به عبودیت و مجبور اولیٰ مخلوق مکتب و قدرت
 احسانه ایلم . بواسطه و ستمه ایلم معلوم و مجبور انفا خلافت هفتاد و نه قرب ایلم
 مقتضای اولیٰ ایچوندی . چونکه عینه رحمت الله اولیٰ اولیٰ کبریا بیکایه انفا خلافت قرب
 ایلم اولیٰ حقیقت و مخلوق مجبور انفا خلافت از به ستمه ایلم که اولیٰ یوزده قرب رحمت
 نائل اولیٰ . زیرا بیلوری که اولیٰ رحمت مختص به بورتی قرب ایلم و بیکایه هر مقصود و نائل
 اولیٰ اولیٰ . و اولیٰ عبودیت مجبور ستمه ایلم نفا حقیقتی که حال ایلم و بیلوری که
 ایلم ایلمی المجبور ستمه معلوم و مقتضای اولیٰ کبریا ستمه انفا خلافت مختص ایلم راضی
 اولیٰ قرب به بزم اراده مکتب و ستمی نزول و مقتضای غیر بستی ایلم اولیٰ .
 و اولیٰ معلوم کلیم حقیقتی اهل حق و کثایب اولیٰ و بیکایه ستمه حقایق و ستمه
 فیما و تقریب ایلم که حقیقت جامع الله بفتحه اعلاای خودی و بیکایه بفتحه اولیٰ
 خودی کواکبه و ستمه . (مرح البحریه بلقیاسه بینما برزخ لا یفیان) . (هو الاول
 و الآخر و الظاهر و الباطن) .

اولیٰ الله و رب مطلق حقیقت برزان قدس صفا که علم محمد ایلم
 که "صو" ایله حاکم اولدی . اما بیکایه رب بیکایه نظر و تصرف ایلم می . و بیکایه
 ستمه خودی اطلاق و انبیه انفا اولیٰ . آیان محکم و حقایق مشابهه است

و انبای ایچونه حافظ عظیم و صاحب رفته و اناننه عظیم حضرت نذیه نعم عظیم و منزه عظیم ای اریدی
ایده مفای و تقدای حضرتی خراآیه ایده نقی و ترندیه اصلا و اصل و زائل و المایایه
سود و یغای ای حضرت عطفی او زرخ صلا و مایه مطلقه ای اترا و فاضل بیکریم
هرف حرفه و مضامضا ایله منصل و منواصل اولدجه و صفائی و مفروضات
لاطف تفکیله کلام عظیم صفای و قصوری ایچونه متد و مقاربه بولندجه اول حبیبه اکرم
و نبی اجمود و انجم او زرخ صلا و سلام اولسونه !

واجب و مستحب و نیکو مقدم و چیزه ای که بعد از آن واجب است از آن بزرگتر نیست
ایده که گفتی و نمی آید به منعم حقیقی حضرت زین العابدین علیه السلام و طلبه بزرگوار است
ایده که گفتی و مستحب و نیکو مقدم و نیکو است به نیکو مقدم و نیکو مقدم و نیکو مقدم
و صدقه و سلام می آید از کمر و تقدیم صدقه و نیکو مقدم و نیکو مقدم و نیکو مقدم
و اول کرم و بهیمن اتفاق و اتفاق و نیکو مقدم و نیکو مقدم و نیکو مقدم
« الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله »

آینه کریم بن یار و نذکار ایلم . آینه شو منه ای اولد بغیر هدایان خاصه
اصحاب محمد بنده و رسول اکرم علیه الصلوٰه و السلام عزیز البرحم عفرنی بنده جانب
اندلس علی حکیم و نه کنیزم اولد بغیر آبان هفایم بیجان زمره بنده اولوب افاده
دافانه ای صده بنده بولند بغیر بر مطبعت احلا واره او و شو غریضه بنده آینه
صلی و ...

«یا بنی آدم قد انزلنا علیکم لباساً یزینکم وعلی الادمی وبنی لباساً من الثقیف ذلک قیوم»

حضرت شریف الدین اعلم و ساجد

۱- تعین باب ۹۷ : « یا بن آدم خداوند انزلی علیکم لباساً یواسی حوائکم و ریاء و لباساً تقوی
و صفاً فیروزه لباساً : تحقیق و دانش پزیران از رویکنده لباس انزال آید که
تیری تزیین آید و لباس تقوی با خصوص خود . یعنی اهرم و انصاف . امیدی
لباس خط هر دم مفعول و افعال او آن و جورانی هنر آید ندر . او ده لباس تقوی

ایده تغییر اولی که در خدای حکم سند مأمور در . ربه ای که لباس تقوی اوزر نه زاندر اولاندر که
 و نه نیاید و صفای صفاتین خدای عبادی ایچو خزانده عیب و بندم اخراج ایده کی
 زینت الله و دنیا و عباد و مؤسسه خود مگر خاص و مخصوصی قبله یعنی صفة الله و .
 اولاندر که یومونه نعمت ظهوری بدلا کید و کتاب صوف و حید و عنایتی استانی
 اولاندر مقیده نعمت مذکور و حضور صفة سوال حساب اولاندر که .

« زنده حق الله یونیم مه یار و الله و افضل العظیم »

بنی آدم یوزینتی اهل ایچا به بنیه هفت غیری پر بنیه ای که بنیه اولی و بنیه دوم
 اولاندر هفت و حال و عرفان ماله اولاندر بنیه لای اولاندر که اولاندر بنیه حیات
 و دنیا زینتی اولاندر لای اولاندر هفت لباس مردم مسؤل اولاندر غیری کی اولاندر بنیه وین
 و علامت اولاندر بنیه نور و لای بنیه جاری اولاندر غیری هفت و بنیه حیات و بنیه علامت
 معانی و معانی اولاندر که . بنیه کینت و کینتی بود . حکم مقاصد و بنیان و احوال
 و بنیانده اختلاص الله التیاسی و کتاب صوف اولاندر حکم مختلفه . لباس ظاهر
 مقصد ای که حکم مخصوصی الای یواجه ای که معلوم اولاندر مردم صوره علم آفرین نام اولاندر که .
 الله تعالی و تقدیر هفتی خواص عباد و قبله و بنیه لباس تقوی بی انزال بود و کی که
 لباس خیر و عیب و لباس ظاهر و صورتاً بر او .

تقوی عباد و بنیان اولاندر بنیه و لباس ظاهر که صورت حقیقی الی بولند بنیه
 بنیه اولاندر لباس تقوی باطنه بر خسی صوری اولاندر بنیان و عوارف باطنی بنیان
 بر لباس مختلفه آثاری که ظاهر که باطن اولاندر باطنه فواید کینه و بنیه
 قسم و یکی ده لباس ظاهر که ربه و زینت اولاندر کید که مقام اخلاص لباس
 صفح و عفو و اصلاح فایده مملو نوافل عبادات و فواید اوصاف و صفات .
 کرم بنیه اخف و احوال هفت اولاندر لباس زینت ظاهر کی بنیان ای علم خیر
 مقام صاف و صاف . لکن زینت مذکور و اولاندر بین و بنیه بنیه باطنه بنیه
 ایده کی مقام اخلاص و معانی احوال فایده صوف و تقوی ای که زینت الله

فی الباطن که اوده شرح شریفه آن زینب ایله سوره ایدکی هر لباس باطنه منسوبه .
 حندی آهلا سوره کم : لباس باطنه طریقه محمدیه لباس ظاهره طریقه احمدیه
 صورتی از زینب در - لباس ظاهره قیسه اقصای لایله مقاصد و نیاتیم مختلف اولدیگی
 لباس باطنه انکسای و فی نیات و مقاصد لایله مختلف و متفاوت اولور .

شرح و تفسیری صدره بده بدین غیر آید جلیله بیا اولنا حقیقی انواع نفوس
 اهل الله و خلائق اولونجه کمال الیام حفرانی طریقه ظاهر و باطنه منسوبه
 اولور اولور - حینه بین جمع ایچونجه زینبیه ظاهر و باطنه ایم توبه ایله و حقیقه
 علم و محمل بین جمع ایله مراد ایدکی . چو بیاننده آهلا سیم حقی و حلال عند اهل الطریقه
 مقاصد و معلوم اولور خدنده اباس و انباس باطنی لباسند مراد ایدکی
 اولور و معانییم تنبیه و اشارت اولور چوندر . و خدنده کوره لباسی صحنه و اولور
 اولور اذن معلوم قیاسی و بیابنده سوره اقصا اولنا علم الله ، نظر آید
 بدین ایله اصل و حقیقی شو در که :

صده صل و عده هفتی عیدینه فنی لایلی اولدی . زی ایور سدر که
 احادیث و فقه و کلام و ای و ای و ای . عیدینه فنی آلدی . فنی خلی تا محی قبول اید
 و حاصل اولدی . بو سوره خدنده طریقه وجه مناسبتی ایله توب و لباسه لایلی صغیر
 مایه . الله اعلم رسول . « و صلاها الاثام » نظم عیدینه دکی حمد
 مراد بدینده و بیکم « خدنده الله آدم علی صورت » حدیقه معنی و حقیقی بدینده که
 [مرآن محمد و الله کو پند و انتم]

ایلاهی و مایه علم اولور اول علم مکتوبه برنده و تفسیر و تحلیله اولونجه قدر و معانی و فنی
 بیه العبد بالله و عظیم اولونجه اول علم شریف و لطیف ایلا و انجارت ساجده شو مقوم
 انشا و الله .

بیتا و سری خدا اکرم	الا انی العالم الا حق
هم العقی و اکرم الا اکرم	و ما ذالک بجه و لکنه

انزل منزله علما	حقه ضعیف الا علم
افا التمهید و بذاتی اذا	اشار و طهر فی الاوهم
اذا استیضا لک طایفه	مقامی و نظار الا عجم
اذا احادیث الیوم غیبتی	و یفقد فی العالم المظلم
اذا البتة غرق فی زانی	نار لها العری و الا عجم

ترجمه ای: خبر اول آنکه به زیاده جنبل اولایه عالم. زیرا او به رکعی کعبه و دیگر
ادعوی بر سینی جنبه و احاطه ایله اخلاص جو و در کم ایلم کم. بوقیه غیر غافلیم او بخل
و عذر. بکم صفت و اعدای و جان کرم بود. چونکه غیر علی الله است و
و طاهر است و او علم جنبل که در و فضیلت و گمانت علیا و. قلب علم و اعلم
کعبه جنبه ایله و کم بر کم منزل پاک و حقیقتی حقیقتی هغه عروج هم بر کم یا
و در صفت و به او درجه اول منزل قدس وصال و بنام قدوم ایله و حاکم است
خیلیتریم. به اول آنکه او جاعل کم و به کم وقت یا زمان ظاهر و از اهراد بودیم.
و در ایله کم زمانه نور سیاه است. از قد او ایله اختفا ایله که خفا و کم و دیگر
اولایه ماه طاعت است که استقامت ایلم که اول بنی اخلاص و احاطه ایلم. خیر
بنی اخلاص مقام مخصوصه ایجاب و اقتضای اولایه بر حکمت منی او و به یوز نه به خلی
و به کم زمانه و کعبه قراحتی آریوب طاعت و فالایه عالم بنی جنبه ایله بنی خرم و
اختلاف بنی اخلاص را به رور. خرقه پاک تاباکی لایس او بودیم آشنایان و بیگانگان
واله و هراسه اولور.

لیستک بنی زبنتیک (ایلی الیه نه یعنی زبنتک جی) جنبه کلیم
و جود و صوب حقیقتی خرقه ایلم اما علامه مخصوصه اولایه طریقه خرقه خرقه ایلم
مربوطه ایست ایلم صوب خرقه ایلم و ایله حقیقتی خرقه ایلم زمانه زبنتک
و کعبه جاری اولایه خرقه ایلم اولایه. بر و خرقه جمع به الیوم خرقه خرقه
پیر و اولایه لایس و انبیا ای جمیع اولایه ایلم اولایه بر و خرقه خرقه خرقه

و اولی که آداب و متادیه اوله قدم صوره ایادی مؤید و کندنه خرقه کیده.

لباسی طریقی سربیه نه تکلیف و بپایه نه هجر البسم جاری اولانه سوانه و آداب کزیه
و آیه قدسیت خویه اوز رفته بپایه نه ذکر اولانه آیه ایی سوانه و عیلم و...

شیخ مری خرقه کیده یکه ایینه و یکی سربیه بندیه حال و شانه نظرایه جهانکی خرقه
و صفته و هانکی هفت و هانده و قصورنی کور و سربیه و کیده یکه خرقه یی اولانده یی
سربیه نه ناقصی کور و یکی حاله کای و شانه بوز و نه کیده یکه شیخ مری و سربیه

حال مخصوصی بوز و یکی وجه الکل اول حال ایلم خفته ایلم و ده اول خرقه یی ایی سوانه و جا
نیه بوز و نه یکی حال مخصوصی قونی خرقه نه کور و سوانه ایینه و ده حال کندنه

هیچا و ی سربیه نه اکا ایلم و بنا برینه خرقه ایضای شایه سربیه و یکی ایی اول حال
طوبیه خرقه و یکی سربیه نه ایی اولوب اونی بوز و ده حال ناقصی بوز و نه نام و هان

اولو... بوز و ده مقام ایی عزیزی و ناو و ده... کور و ده... ایی
و سربیه و نه بوننده و کور و یکی کیده خفته و خفته نه زما خرقه نه هانکی و ده خرقه

نا بونی عام منزل سن و عوام شایه نه سن و هان ایینه یکه... خرقه و ده...
ایی و اکا سنده و هان شایه طر کوز نه بوز... ایی اهل الطریق معروف و شفا

اولانده خرقه نه اکا سنده لازم اولانده و مسلم اولانده شوط ایی سنده نه طرف ایی
اقلا نه نه محفه اولانده هان و صورت اوزر نه اولانده یکه اول صدر نه و هان

نی سوانه ایی سنده و هان... ایی و ایی سوانه ایی سنده و هان...
و خوانه متو افره؛ صبی اولانده خرقه ایی نه صد و اول و نه سو نه کذب اوزر و نه

احانت اول و نه سو نه ریای و هان مقام اول و نه اخلاق و زیلمی و ده و هان و صاف
اول و نه اخلاق اصول ذمیه یی و ده... خلع ایی و شریف اول و نه صد و ده و ایی خرقه

اوزر و نه و تجربه صرف و عیله اولانده نون ایی بای و نقصانی نوحیه ایی خرقه ایی و اکا
و صوفان اوزر نه ایی و نقصانی مکرره اولانده ایی نوحی و ایی و کفر و هان

و زیلمی صنف هان خرقه نه کور ایی اوزر و نه خرقه طریقیه اکا سنده خرقه نه هان

منزل هفده ایست بر بنام نفوس و اشراق و سوره بی بعد الحفظ و الا یفان زینب الله الیم صبر
 اوله صلح کرده و ملائک اقدس محمود و طایم تزیین و تکواید و مذکور زینب الله الیم
 صفاتی متفرقه و الا صلاه ایام ده یا تسبیح کوی سنان اولم بر وجه آتی تقدار اندی.

۱- بها کوی کلی اولیا به تسلیم و تم کفلسان

۲- سکونت انجده

۳- کور کوی با ضلای صلا اولیا به تسلیم و تم کوز به محو

۴- احضار جبرائیل و جانی اطراف و جود بی روح و اخلاص و آراشید و (موض)

۵- خلقه عالم هو و ظن نون انجده

۶- ایام و از نه ماضیه آشنایان و بیجان فکله یوزنه کور و فکله ستم

مضای ذکر و فطر انجده

۷- زنده کفایت مقدار کفایت انجده

۸- شوم و احوال و جانی هفده و فکله اخلاص و مطای آراشید

۹- استغفار و توبه و توبه و توبه

۱۰- هر کور و ارض و بیلی کفایت و آراشید

۱۱- آداب ستم نبوی ایلا و افقه و لوب آراشید

۱۲- اخلاص صالحینده و سوغ و فکله کباید کمال و احوال و کفایت

۱۳- احوال و احوال و نیده احوال و یاتنه صایغ ایلمده

۱۴- ذری الا حاکم اقربایی و جبر و ایل زیا رفاید و صله و علم ایلمده

۱۵- خوف و قوس و ایل رفقه و یاتنه کفایت کمال و فطر کفایت استغفار و توبه

۱۶- دنیا مال و داری صایغ بوب نیده انجده

۱۷- نفسی هفده آخی اولمه یعنی خلقه حاجان و ضرورتی و ضا و نوب ایلمده

و غورنده نفسی و فقه انجده

۱۸- دویشت و کفایت تریا معرفت و کفایت معلومه و کفایت

- [illegible]

- ۱- از این خانه اخذ
۲- اخوانه زلات و ناجی هوکان و رضا علوند و خانو کوخند، کوخوند و خوند
۳- اهل غفلت مجانب و عالمی نوله انجده. حکوم تذکر و فضیلت اچو و باهوز
آنرله آراهند و اللهی ذکرانیه ک اشیا و نیقلم اولم.
۴- احراص نامه و خل و قرضه نه کندی خلیفه
۵- آبان الیه حقنه احوال و اهیایم مد اولم افکار و ده بولفقه نه کندی نامه الیه
۶- است محمد و م بولنامه مذنبیه طبعه و شیع ایلم ایل کرم سانی نوله انجده
۷- محاسن الیه پرده کوخ و دهت نقره و اهانته و صد و اشریه، پای نقدی و جنبانه
از انجده حاله نه مایه با تجده احواله غصب نوله انجده.
۸- کیه و اخذ تار شلوش سینه و م اعنه
۹- کوخوند ایله نه کیه، می زان الیه نه هر نظر الیه کم نفسی اچو غصب انجده
و کیه.
۱۰- اهل صوفی و باب هیئته و ربانته اولانلر خفا کوخ و افع اولامه
ملکنه طوعه.
۱۱- اهل هنر و ادب و فکر و خیا و ایم استی انجده اولانده زلم سن اف انجده
پرده ناموس و هیئت ابقا الیه
۱۲- علما و اهل دین و نفیلم الیه
۱۳- صاحب و صفایه آف و دایمه اولانلر اکرام انجده
۱۴- کوخیم القدم و رئیس قبیل اولانلر حد شروع و از ره اکرام انجده
۱۵- هوکیم اولور و اولوسه کرمه سلم و کرمه طاهر اولانلر حد شروع و سازه شروع
دائره سنده اکرام الیه.

- ۴۵ - ادب مع الله فضیلتی محافظت الیوم
- ۴۶ - دیرک اولوم، قوت اولوم، کورک حاضر و کورک غایب اولام هرکس همه ادب
دائره سنده معاملة و محاسن الیوم
- ۴۷ - سلم اولام برکیت نیک عرض و خل و غرض و غیبت علم ساعده انجیل
- ۴۸ - کثرت کلام الیوم
- ۴۹ - قانع خاشی عادت و انجیل و خلیفه مکره خا حیده و سوره خدقند و
مطافه س اولام معاملة انجیل
- ۵۰ - اهل شهوان اولانلردم کیسه بی نقیب الیوم یوزنه خاشی اولام یون
اولانلردم معاملة
- ۵۱ - برکیت طرفه س کورک نیک الیوم الیوم الیوم الیوم الیوم الیوم الیوم الیوم
خداست ایچوم اولانلردم، آرتق سندنم کیسه کورک نیک
- ۵۲ - انجیل محسوب الیوم جمله برکیت کورک شاهده و کورک با انجیل سندنم نقل صورت
معامله الیوم کیسه، ساعده دیرک قولانلردم بول الیوم
- ۵۳ - الله و رسولی سوره س مؤمنلره محبت الیوم
- ۵۴ - انجیل کلامده آتی، بروم بدکس، اولوز و کورک فیوض الیوم اوضاع و حرکات
ناهمواره و معاملة الیوم
- ۵۵ - سوزک هرقلض الیوم و لطافتی غیب الیوم بروکینه س بوندنم احتیاج الیوم
برو یو کلمه تعظیم و توفیق الیوم
- ۵۶ - صفتلره رفته و معاملة معاملة الیوم
- ۵۷ - فضاوت اولانلردم مؤمنلره سلام و برکیت
- ۵۸ - انجیل محبت ناس ایچوم سوزکینه و سوزکینه سنده افلاک تواضع الیوم
- ۵۹ - هدیه دیرک و هرکس جانجی اکرام الیوم
- ۶۰ - لایق لفته الیوم برکیت

۵۴ — اللہ کے حرام قتلہ یعنی حرام بلکہ عاقبت ایندے و حد و آسوی بی طابع

کبی بر حال کو مد کج کبی طعم ایندے

۵۵ — حق تعالیٰ ایقل و خند غیب ایندے

۵۶ — رب دانی آلیجا

۵۷ — نامانجی و یافاجی اولی

۵۸ — ہندہ فقلدہ تصور و خطا یہ کبی خدا خلقی طو غایوب احاسہ و

ایقلہ صفایہ ایندے

۵۹ — احاسہ و صفایان کو زنگسریہ انانہ و نفیۃ الہیہ

۶۰ — صوفی اللہ و رسول اللہ خدا ہی ایچہ جہد اہل اسلام نفیۃ ایندے

۶۱ — کبی نہ حقندہ بلا و عصیت بکلمہ مد

۶۲ — کولہ صیاندہ و کولہ صیاندہ و لام عباد اللہ تختی ایندے صریحہ

بہ ایندے چوتھ کبی نہ صولہ حقندہ کی حالی بلانز

۶۳ — رہا کو نوید ایہ نوری وہ ایقلہ ایہ نوری وہ اللہ و رسول اللہ

تقدیرہ کبی نفیۃ ایندے

۶۴ — رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حق نوری عالم منامہ بکابو فقل و صیہ پیر

بکلمہ حقندہ ایہ کہ ہم ایچہ نہا نہ ایچہ و یوم ناہرا فقلہ اندہ پندہ

دولای بہ او ما نفیۃ ایندے بہ صفایہ جہد باکی حقندہ

ایہ شرف اعلم بدو و یوم کہ خدا نیوم بقل ایندے اعتدال اعرض

ایہ کہ ایچہ حقندہ اقل بقل ایہ نیکندہ و ناہرا کو اولیہ نیکندہ

بہ وہ او ما نفیۃ ایندے ایہا و یوم بدو و یوم بلکہ پیر کہ اول دان اللہ

۶۵ — دینی ۵۶۳

خجالتہ و پیر کہ ملی بار رسول اللہ اول وقتہ پیر و یوم نیوم اول کبی

بی سو و نیکندہ دولای و یوم کہ ایچہ بقل ایندے دولای

خاض و مردم قبیله فز بر طاقم حکومت تابع او شد ایمنی تو جی صدر و نجار و ز و ظلم تقدیرم عبارت
خاسته تا پاک کرده خضر و صلوات و روی مطهرت و محاسن کوشه او قتل و غرور و شکو
له سوید که قرآن حق در ریز و نذر و علم به ایام و نبوت ایستاده کفر و فالووم
۷۴ - کره از زک حقه کره بقدر حق حقه کندی نقد به اصفاف و
عدالت طبع ایله

۷۵ - افراط و تفریط خدایت استغفار این

۷۶ - کندی حقه هیچ کس به ضعف و عدالت آرا

۷۷ - صلح این به سلام ویر

۷۸ - بها سلام ویرم مؤمنه ایستاده یکی صوفیه و صوفیایم و سلام این

۷۹ - اینای دنیا جمع حطام دنیا حقه صند و صاف ایله رجعت صند

اول خلوه تقدیر و آنکه حقه بخن و سال کوشه و کلرند و ولای
اختیار طبع و شمع المجد به صافی

۸۰ - اهر و بنا بدند و بولنامه مال و ضلالت طبع ایلم

۸۱ - مدوک و سائو اولیای امور خیر و صلاح ایله و کایت جو و ظلم ایلم

دخی بد و کایت

۸۲ - نفس و هوا این می حده این زیر و کنترل ال بر بکند

۸۳ - چایش و پازار کوه جویم و ولایت جویم و طویم

۸۴ - اتم و بنده جویم صاو یویر

۸۵ - صلابی و اخلاص محجوده و نه بوی ده علیرینه و آرا و ن او نعم ایستاده بر

اهل قبله اهل قبله دائره بندم حقیقت ایستاده شکر و ویر اهر
و رجعت و ن اتمی نزل ایله

۸۶ - به اصحاب رضی الله عنهم قدت ایلم به عین و الحقه

اساره ایله بلم با حجه امدان حقه سکونی اختیار ایله جزئی او نگر

وینا و آفاق ایچونه نه خازا عتله ایوانا نال اولمور

۸۵ — وینه و صول حقه و قدح و ذمی موصیه افکار فاسده و اخلا فاسده

اربابی بولنا اهل بدعت و شاعتی مجالسه و توانی بی نوله اینه

۸۶ — و یا مخصوص هر ص و حد و عیب و عیانتی قیده افکار حق و حق و حق

اینده نوصیه اولمور بوا امر بالمعروف و نهی عنکر و ای مواضع و مجالی لطیف

نایم و م صرف و نقل ایله م قایم و مواضع شروع و مقاصد و حقه حقیقه

و استغفار ایله اولمور بیلیر مده هر ص و نهی و مین و آرزوی مقام وینا

همینه صرف و نقل ایله شروع و مقبول اولام ذخیره عقیقا حقه

استغفار اینه و حد و نهی آیه روزانی برهوسنه نعتی زواید

کننده وصول و نوالن آرزو و عتله صرف و نقل ایله امدای ویم محمدی پنده

خوار و ذلیل فاعله ماصد و معایه اسلام نیت آغوش نقدی اسلام

کجه ای آرزو و نهی استغفار اینه و عیب ناییده بنام اولام مجالی و ملک

انانیته موصیه ایله آقا صفری بولنا م زبان مجولیه صفر اولمور

صرف ایله و یا هر فضیلت و حسنیه می سفر حقیقه استغفار ایله هر جاده

و عتله رحمة الیه الیه و دی عجب سیانی به احتیاده استغفار اینه و عتله

یوسف اصلنده افکار و قیو ایم مده مضامنه و قله رزوا شتاع خلیفه

صفایه و لوازم ماضیه انسانیه بیکه صحرای طایفه نشئه آدمی اولام حقیقه

قابل شیدلی و تقیر اولمور

ایسته ماضیه بیا به آرمنا مده راجحه ایله اخلاص رویه می فلیه

مقاصد و ماضیه اخلاص مده مده همه مده

۸۷ — انفار و اعتزانه نه خرافه هیه خنده سینه فایده و مجالی خنده نایم و عتله

افکار نوصیه اولمور چونه فورن به سوریه به آرمنا مده مده

یا مده

۱۸- امور کده خجده و ده خذرايم . با لکنه به سنده استیجای شروع و موقوفه .

۱۹ (۱) صلاهی و ختله ابتدا بهنده اودا

(۲) استغاثه واقعه اریک و هووی حالته عجم ایضا

(۳) دهامه موقوفه صلاهی و موقوفه صلاهی قبل الفلام تقدیم مقام

(۴) تجرید و تدریس صیت

(۵) حدیثی که علم با کبری توزیع .

۱۹- صلاهی اخلاص محمود و ده برسی ده : مسلم اوسوم حاضر اوسوم عباد الله

معرضه الله نفع وینه المیده موقوفه بنده و جبهه ایم مدد علوم وینیه
و بهایه شریعی نثر و اخلاص المیده .

۲۰- احباب غفلت قطع و رفع ایم مدد

۲۱- اخلاص صلاهی موقوفه صلاهی مدد و می فک اودا

۲۲- غایب حقیقه موقوفه صلاهی اخلاص ایچ بیوب ایچام و اودا نیمی اسم ارا ایچ

۲۳- می به نفعه امده ری قائم و قائم اودا

۲۴- علمی طب ایچ و ب دائره ویدیه موقوفه اخلاص

۲۵- طب علم اودا ایچ خیرایم و صیت ایچده انچه ایچده

۲۶- غیر موقوفه ایچده و ایچده موقوفه واقعه اولایه تقصیر و تأخره نامده

۲۷- جوان نفعی بر اودا و ده حقانی ایم مدد بویت علوه

۲۸- نفعه منبع عیوب اولد نفعی نفعی عیب و تقصیر و ده نفعی بر اودا نفعی ایچده

اعتقاد ایچده

۲۹- ر مقام ایم مدد که موقوفه حق بر نفعی نفعی ایچده ایچده

۳۰- طبعی ایچده ایچده و ده موقوفه نفعی ایچده ایچده

۳۱- واقعه البین ایچده ایچده نفعی ایچده موقوفه موقوفه اولایه ایچده

اخلاص ایچده و نفعیه ایچده : بر الله نفعی موقوفه موقوفه

قولی بنده بنیادی اصلاح اید

- ۱۰۳ - رب و ملک و مکانی اسفاط و رفع المجد
- ۱۰۴ - نعم تنوایه نده نواپسی شیمی بنده امیه اولیوب خندرو تخم اوزره اولی
- ۱۰۵ - طاقه جلال و عظمت باری ایم اسم اولی
- ۱۰۶ - هم جلال و هم فی الله که دو شوخی خنده اند به جانب حق معروف اولی
- ۱۰۷ - محبت و مودت و با خود بخت و خداوند هر یوزره الله ایچوم اولی
- ۱۰۸ - اهل بیت رسول الله (صلی الله علیه و آله) خند یوزره کای تقظم اوزره اولی مودت و اخلاصی تکویم ایم مده
- ۱۰۹ - صاحبی التزام و بر لاف و آنکه مصافق ایم مده
- ۱۱۰ - ضم کولم یی و تقوی یی ترک ایم مده
- ۱۱۱ - الله بقای صفتی ذل و سکنده عیسی بنیاز ایله
- ۱۱۲ - کیم و کوند و زده اول ذات اند شادای بی و جیه تجید و تجید علی
- ۱۱۳ - رخاوت، راحت و رفاه طریقه خا چقه
- ۱۱۴ - در حال و مایه الله عیسی بنیاز ایله
- ۱۱۵ - در دناک و خست و دل خنزه اولای کوزه تله
- ۱۱۶ - منعم حقیقینده بها ایضا و ایزال اینه که بخت و جلال و تقویت نفعه
- ۱۱۷ - کونی او ایچوم بهرامت و رخا و صحتی می فط و ای زده یونته کفر و نه
- ۱۱۸ - رخا عیلم و عیلم و زنده مانین تقی و تکدی و تشویم ایله
- ۱۱۹ - در حاله عزیمت و قصد و توفیق جانب الوکیم یونته تله
- ۱۲۰ - اخوان و یم ایم بر و تقوی اوزره یا ر و عیلا اتمه
- ۱۲۱ - مظلوم نصرت ایله
- ۱۲۲ - روز آلام و تحسیر خراب و آه اید اید و ایم بیتجمل
- ۱۲۳ - ابراهیم احوال و اید خنده اشتیاده اولانده مودت ایله

- ۱۴۸ - حقنه مضانه راضی ارجح، هر مقفی: رطل ها! بید هر مقفی اولاد شیلک
جانب مقدمه مضانه اولادش: اوینا هم: زید حقنه مقفی اولاد شرب خوره
راضی اولادش شرب خورک مضانه اولادش راضی ارجح آینه عظیم خرم دارد.
- ۱۴۹ - جانب انداز مقدمه هر دار و اولادش خرم و همه قبول ایلیم قار شیلادیم
- ۱۵۰ - حق احاطه ذاتیه و علمیه بن علی اله دایم مطالع و شاهه و جبرن طریقه
سواران آینه که هر فارزانه رضای هر شیلک تر صی اخیلم حاصله
چونکه نیاید و تقای هفتی حفظ و حمایت و لطف و عنایت نفوخته
خویشی نموده اوله که آنکرم برآید.
- ۱۴۱ - اخلاص محمود و دیم بوی ده باطله نه بوی اقیله.
- ۱۴۲ - صراطیه و اوقات استیانه صبرانیده
- ۱۴۳ - صلوات و وسعته زیاده رخت آینه
- ۱۴۴ - هر ساعت و آنده اجم اولاد شیلک اشتغال آینه
- ۱۴۵ - صل و دینه و به اجم اولادش اجمون هیتی بویه ایلیم طلب آینه
- ۱۴۶ - اخذ عیون و شاهه حکمت مقصدیه اهل بیاد ابتلاء بی س اولاد
- ۱۴۷ - لغو و خرم و مضانه اولادیه فقر صرف ایه با بی که فاکینه
اونکرم خونده اجم و اونکرم محافل فقر و با س طه سکنتر نه کیدر
اونکرم اولادیه.
- ۱۴۸ - نامه های سیدم اعانت و علم به کیم: معاونت آینه
- ۱۴۹ - سلامت صدر و از اوک شیلک: مالد اولاد
- ۱۵۰ - مؤمنه همه الضیاب خیر و ایلیم
- ۱۵۱ - فقرای خدمت ایلیم
- ۱۵۲ - کنزی نفاذ حقنه ناسم برآید ایلیم بوی خوره. چو شیه
نفقه و سینه اولاد اوند اوند لهنده بدو لونه اولادیه.

وزجرا، امام الانبيا ونبية الاوليا سيدنا ورفيقنا حضرت محمد المصطفى صلى الله تعالى
عليه وسلم اخته حمزة وواله اب المحامد اخته سلمى سيد البرره وقاتل الفجرة امام الاوليا
سيد عمر ابي الخريف كرم الله وجهه اخته حمزة صاحب اوله سلمى.

ما ايم شاه دولانيه حضرتي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم اخذ
 مصاحبه اوله يلمو. و فرزند دولانيه پيوته لوك امام شهيد اخبر نريلم صرايكيه لظام
 كوتيه عليه الصلوة والسلام اخذ برك حافظ كنجيه انوار و اسرار ادي اوله يلمو
 و احسانات اسرار احسانت و سيادتي اوله فخر خاتم سالنه حضرتي نم اخذ و تلقى پيو يلمو
 سيدنا و فيضا و مولانا ابوالقاسم محمد صلى الله عليه وسلم اخذ برك حضرتي جناب
 پيو يلمو اخذ و جويده مقدمه حضرتي نم اخذ و تلقى پيو يلمو.
 پنج مخندم حياه اده يلمو يلمو به سوال ايمدم كه حضرت جويده جناب مقدمه اخذ
 اده ي؟

تجارتانہ بیورو دیگر کہ : سوال ایڈم یا خود سوال اولہی تجلج عیہ القادریہ
قدس سرہ اللہ انی حق نر نہ کہ میریں حق نہ، اعتدایہی؟
جواب بیورو دیگر کہ علم وادی اخذ ایڈی.

ای ولی صمیم مدینه الدین احمد رضا بنو مسلمة قدس سره امام متسل او لام فرموی
ابا ای اید بکم کی اول بر فرموی و غنی ابی اس الیدم که به آنی عبد الله محمد بن شام
به عبد الرحمن به عبد الکرم الفاسی ای نقی الدین عبد الرحمن به علی بن عبود
ایه ابو التوزی به ندمه لابی اولدم و یکا ای اید ای عبد الله محمد فاجم ای نقی الدین
حفری و به طبرک که کند یوری اول فرموی که یفی شیخ محمود ابی احمد به محمود الحوی فرموی
به ندمه لابی اولدم یکا ایه و غنی ابی الحسین علی به محی الدین به ندمه اول و غنی ابو الفتح به
شیخ السیوف به ندمه ابو الفتح و غنی ابی احمد به شری یا المکره به ندمه اول و غنی
و با ضرر حیدر الاکابر به ندمه اول و غنی ابو عبد الله به خفیف به ندمه لابی اولدم و غنی
صفر الحیدر و غنی و صاحب اولدم اول و غنی ابو عمرو الاصلطری و صاحب اولدم.

[illegible]

اهتزاز و بولندید. هر ذی روح بر اهتزاز و درجه قدرت و قوتش کوره حیاتی او را و عرضش
تخمین آید به بیامده. این تقید ایم نکرد.

(و حق ربی الا تعبد الا ایاى). بنام علی یا ستورک مقرب نظر است، که پسر کوشده کی
کد کوره و اثر بیاناتی، لا و از بندگی هیچ بر شو بار باران، هیچ بر شو محو و طراز و سنوری می دیا
طراز، طاهر خیمه عظمی آینه فیوضات الهیه قرآنی که بر آئین شرح و تفسیر و تفسیر
(افى اجد نفسی الرحمن من فی العجی) بپوشانده جانب الکل المرسله خرمی عالم افتد من یو بتلفاتی
ایه آ صلا عنه استیور که نفسی صحرای انقطاع و غرامایان بر نفسی عجم بزداند. بپوشاند
ضیای الهی ایم در کم هر مهربان استدار و قابلیت کوره و الفی میدان قویار. ای صرخانه
ای صرخانه نفسی، کله کللکی انک فایندید. (بسم یا زوم آوله ایم او جی) و به به قدرت
الله کنده نو. زاننده حبیبینک نو. حبیبینک نورنده ده جمیع موضوعات
و معنای اقلای. و به اح بو بو مقل هر و اولاد او نورنده به به خواص بو خور
و کنده به به عینیت هر مقل. بو سزیم نسبت ضرب و بعدی و و خور مقل. کوزه ایم
آیا به آ! سنده کی نسبت کی. به حقیقتی آقلامه عقیده نویسیم ایم ممکنه. زان
الله نفاکی قرآنیه حبیب اگر می مطلق، صلی الله علیه و سلم، سی ایم عفو، عفو با نچه بو جی
عفو اب عفو به مقله اوله به مقله کوره مقید با نظونند. عفو کللی محمدی، بکزه بر عفو
ممتاز بو نه. عفو محمدی هر و بو قیود و به اباطله به آ زاده بو عفو لا عفو بو
نو. سبحانیه. اهدیه و کزنده خواصی بر عفو ممتاز و. بنام علی طرزه، ضیالات
و او هام ایم. نکه اولاد بو عفو لبری بو نکرده نظیر و تصفی ایچ به به به
فطانت الهیه اولاد قرآنه ببیند الله علیه و سلم نویسیم فو بو مقل.

بر آلتو به کلیم سی تصفی کی بو بو کله وظیفه اعتنائی مقلده ضامه ایم به بو فای
آینه کریم نازل اولاد و لایبی بعدی بو مقل. بنام علی قرآنه هر شیه فادر هر شیه
صحب هر علم با مع و هر صفی مکتوبه. چه نه به صایه فطرت هر یک قدرت بالغ،
به صورت و لایفه ایم به افان و ماغنی قرآنه به نواح ایم. حقیقت علیه تخریه

بزه عتد . عارت با بزرگ پری (سچا نه مه لطف نفه ضاه صوم) بد پورسه . بد و جیز صلاهی
 انجیم به عید اولو به نه بوند خا ر جند الله ترک فو ته جم فر را آفریه و خا ر .
 قار عاز . انان علم بر جیام عارت کی طایما مالید . صلا علم ارجا مالید . علم
 انانده عتق انجیم لید . صوی و و کور سر صر تو زی ایلم کلر تو زی آراهند و کی فر جی
 و و شو عتد کور . حا صلی بوان نه بیکله و جاند هواس خفیه ان آت نه اداغی
 ادیو اوزوم و قیصر دالغ کرده سوجان الله اولام تقر بقده تخصیصه منزه بر جی
 اسرید .

که . اهل نظر ایم جم موجودات تو صایم صم حق سماع ایلم .
 بد و راق و لانی سیر کوز لازم نه در اینم بیلز کور نزاع ایلم .

سبحانہ الرحمن الرحیم

الحمد لله الذي فضل بني آدم على كثير منكم من خلقه تفضيلاً ومحبته منكم البهائم
 "ولا نبياً" والصلاة والسلام على سيدهم وسيدنا محمد الذي خالفه عدوياً
 "كنت نبياً وآدم بين الماء والطين" ومعه النبي رسولاً لتتبعهم الايام بالعبادات
 البرهان على افضل البينات وعلى آله وصحبه خاتم الانبياء في استحاء الحكمة البينات
 كما نطق به نفس القرآنية

اما بعد يولك يا اخي فتح الله عليه :

اسماء حتى نزلت شرياً وترجمته من عربى البشارة اوله نبته اخوانك عربيه ومنا
 استخافته قدرته اولى يا نبي اسي رحمتي نزلت وفضلتم فقير تفضيلاً
 انما هي ايم مكرى او نزلت اخوانه برصفاً هذه انما هي عا فانه غنيت ببلدكم
 برصفاً استخاف اسماء مقدمه كوي تركه ترجمه ايموم فقير وخاف قلعه برصفاً
 صبه خور ائنه يئنه بعد الاستخاره روح يفتوح عفتن شوبه استخار وهمت
 برصفاً صميم ستم استخاف ايمه يوم الله فاني ترجمه شروح اوله شوب على الاجل
 والاقتضا بيايم اولوندي انه شاء الله الرحمن بوسه اسماء حضرت ميم
 ايمه بوسه فقير برصفاً خلقه علم كونه صيفاً رايوب داني ياد ونذكار وادع
 خيمه بوشى نكر اسماء كوي بوشى ان شاء الله وول نبته اسم

خداي شغال هو صبره اهل صفاً اوله كماله وملكه خلقه بوشى
 كماله بوشى وور ايم ميم اميه حروفه سيد المرسلين

الحمد لله الذي خلقه الاناس علم البينات

والصلاة على من خال الاناس والقرآن نوراً

محمد ادعى الى الله وعلى آله وصحبه اجمعين

معلم اولكم : صه سمانه وفضلته اسم شري صوفه لكم قول صميمه اسماء
 الرب توفيقه وروح شري بته فدا بيلد بسم ايم اولوندي بيلد

کبر جنبه کبر و یکده . اگر معنای ثالثه مراد اولی باشد . خادرا و مقدمه بقصد احوال جنبی
صاحبیم ، معنای ثانیه و بیایم قدرتی تیکه و یکده .

او حاکمه حدیثه معنای : هر کس که بخواهد صاعقه و یا ضو و یونان و صفای
حضرته نبوتی نقی و اعتقاد و تیکه خادرا اول اول کبر جنبه و اقل امور .

و صفی و غیره که احوال او چنانچه اوزره و .

برای احوال یقینی و . بر معنای کوه بنده و یقین حاصل اول که بخواهد صفای حضرت
ثانیته .

این احوال تحقیقی و که بخواهد عید ده ثانیته و مقدمه اول اما هنوز یکبار اولی .

او چنانچه احوال تحقیقی که بر معنای کوه عید راسخ اول و عید خلق و خوبی بخواهد
فاهر و مقصدی اولی . اثباتی .

و صفی خطاب کتایبه ذکر اولی که بر احوالیه لفظ مراد ثانیته و . بلکه مدلولی

صحرای اولی و ذاتی مراد اید بیور و بیایم گوید که : هر صفای که حضرت باری او نقلی

نوصیف اولی و اول صفای مرتبه یکی مراد و . صفای حضرت باری ، عظیم احوال و

اولی و عظیم مطلق مراد اولی و . یعنی صفای اولی و نام جمیع اشیاء عظیمه و عظیمه اولی .

احیاء و صفات صفای عظیم و قدیم و مطلق و غیر مخلوقه و غیر حادث امور .

و عید صفای حادث و عید موقت و محدود و مخلوقه اولی . لکن اشیاء کامله

احیاء و صفات صفای بیوزی مطلق و قدیم اولی و اشیاء کامله . کتایبه صفای

حیات کتایبه ذکر اولی و . فافهم . و بر احوال شریفه و عظیمه و یقینی بود .

لکن امام ترمذی ، امام بهر صفی تعبیه ایندی . اشیاء انانی و ذکر اولی و . و کتایبه

یعنی اشیاء شریفه و اولی که ذکر اولی و عید اشیاء و صفای بیوزی . نه کبر و نام گوید :

اولی ، انصاف ، الفایده ، الفریه ، الرب ، الاعلی ، الاکرم ، احوال الفیه ، احوال رحیم

ذی الطول ، ذی القوه ، ذی المعارج و غیره که و عید شریفه احوال ، احوال

الدائم ، الجلیل و سبوح که ذکر اولی و .

صاحب کرام بود و سرور گم: او چه بیدیه اسم شریفه آنالوی او چه بود و او چه بود آنالوی
حقانه طقوز و ر. طقانه طقوز اسم شریف زکراوند بیدیه و چه بود که هاء
احساء شریفه معنای بود و جمع او طقوز.

[illegible]

بواجار حنظل فراغت و رن شرط وارور . پری ذکون کچھ الگینی خولہ کور و صفائی
سلیکد . الگینی بنو کور صفائی خولہ و تصدیق الگینی .
اور صفائی افلا حنظل اور صفائی .
در و صفائی نظایم اور صفائی .

مصارف و بیگز کے فیصلہ ۔ مصارف و بیگز ایسا مفہیم ہے جو صرف
افراد صائم اور فوجاء کے مسائل و ۔

البحر والسموات والبحار كلها من خلقه
والحي، الطير، البرية، القدر، الرحمن، الرحيم، المدبر، المفضل
صوفى مقصود بحب السوء فتاويها مقامه احصا الله على احواله

ذکر اولیای اسماء لفظیه مجازی و دیگر که اسماء الالهیه در زیر اسماء حقیقیه
محفوظ اند و بقدر غیریه که نقصان زاینده در یو نقصان زاینده اسماء دیده یکر. زیرا
اسماء و اینها از گونه ارتباط و مشابهت نام وارد که احدهما آفراین (و برین) قائم.
فصلنامه اسماء مساند و علقه دیگر. جمع اینها به علامت قدر. اولیای مجسمه عالم
دیده یکر که اصلش علم در. الف اینها به ایچیه و بود علامت ایچیه ذات حق دلالت
حقیقت محمیه اربع و اعظم. و ایند فکته فکته الحیده دیگر که جمع اینها به کتبیه.
اینست یو عالم محمیه عالم ایلا و دیگر که جمع در مقدمه.

ذکر که مقبول اولیای صراحت و صریح و در کتون اشتغال اینها ذکر اینها اولیای
ایچیه و مشابهت و الفته ظاهر اینها. آنچه در جانب به ایچیه اسماء و مقصود به اشتغال
اینست در حال ای.

یو الفته حاصل اولیای صراحت اگر فتو. غرضینه محفوظ اولیای مقبول اولیای
اسماء و اینها به اسم حقیقی اینها از گونه و مشابهت اینها ظاهر اینها به
صراحت و صریح و در کتون و مقبول اولیای مقبول اولیای. و بود مقبول اینها
در و صریح و فکته و فکته حقیقی و بود یو.

مناخ. هم الله تعالى بود و دیگر که اسماء و اینها به ایچیه محفوظ اسماء
ذکر اولیای نقص و صریح بود که؛ و اینها اسماء و اینها به ایچیه محفوظ اسماء
بود و اینها به ایچیه هم اسماء و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود
بود در و. اما در اسماء و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود
اولیای ایچیه. فکته حقیقی و در و بود. و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود
در و اسماء و اینها به ایچیه و فکته حقیقی بود.

یو اسماء و اینها به ایچیه و در و بود. و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود
در و اسماء و اینها به ایچیه و فکته حقیقی بود و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود
اما مبارک اسماء و اینها به ایچیه و فکته حقیقی بود و اینها به ایچیه بود و اینها به ایچیه بود

بنورده و احسن قسم غایب و اجماع اعظم و بطلوی اسم الله در جمیع اسماء الهیه حقایق
 جامع و اجماع اعظم تنزیه و برتری اسم نفی مجازیه و حقیقت اعظم ظاهر
 اجماع اسلام قطب الاقطاب که عبد الله در یوم کمال اسم اعظم تکوینی و برتری اسم حقیقی
 او در زیر اسم سبحان علامه ایست و وضع اولیای آنست لفظ اب مطلقاً بقرین است
 حق الحقیق سبحان و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 اولیای قائم و اهل بیت یوم معاد به غایت اولیای معنی تنزیل و تعظیفه افعال
 ایست و معنی تکوینی است به نسبت تقطیع این ذکر و کلام الله تنزیله منزه فیما
 است بر یاران که انساب کاملی تحقیر اند و او را معنی حق تعالی بدو در
 در اسم کریم اسم الله اولیای حق اضافی اسم اعظم و کلام اعظمین عارفه
 عرفان و برتری و دانند و به معرفت مقداری اسم اعظم و افعال او در
 سویم که اسم اعظم جامع اولیای کوره اسم اعظم اسم اعظم و اسم اعظم و افعال
 اولیای اسم اعظم اسم اعظم اولیای برترند که عارفان اینانی تحقیر
 این ذکر مکرر امر شرعی اولیای و هر چه در حق اینست و افعال او در اینست
 بر اینست و افعال او در اسم اعظم اولیای او موجوده کوره اسم اعظم
 و حق کوره معنی معرفت حق او اسم اعظم و به معرفت و به کمال
 اولیای اسم اعظم اینست که معانی برترند و نه یکم و نه اسم اعظم و شیخ الاسلام
 و فاضل کماله و به اسم اعظم حق است اسم اعظم اسم اعظم اولیای
 کلام اعظم مراتب اولیای اولیای اسم اعظم اسم اعظم اسم اعظم
 کلام اعظم مراتب اسم اعظم کلام اعظم اسم اعظم و به معرفت و به معرفت و به معرفت
 حال اسم اعظم در زیر اولیای معرفت علم است اما اختصاصی و به معرفت و به معرفت
 معاد و زیر اولیای اسم اعظم اسم اعظم و به معرفت و به معرفت و به معرفت
 و به معرفت و به معرفت و به معرفت و به معرفت و به معرفت و به معرفت و به معرفت
 غیر به کوره که بنفکند اسم اعظم و افضل کوره و غیر این دنیا و آخرت و افعال

بروزی حالی از نالگودن منور در والا بریده اوقات غایتی در حقش نعمت فرایند
 بر آب اجم و هابله ناظر اولدین مقام نفی ایلد تنعم مانده خافکم جدا
 بایزید بطایر اجم اعظم در دهانکسید ویم صوات خراپقا اجم اعظمی
 کوثر بکوز سه ده اثره اجم اعظمی بیلد برهیم ویم جواب دیر شد
 یعنی اجم و الهم نده جم اجم اعظمی بیا اعظمی مضانه وکنم خلقده صدم
 حال و مطاله کنای یوقده والا قارنجه در سرتی به و ذره ده ندر خویشت
 در حیات و قطره ده فیض بحر فراوانه و جبره ده قیوت لؤلؤ والمرجان و خاکده
 به راجع فساد و ارد در پس اعتقاد علم و شهود کای اوده اولوچی
 اقلیت و اصفیه و کلیه و جزییت بر ابر اولو نظر ایلد!

ظاهرده طبع امر عظیم انکه نفخ اهل تصرف ایلد جوهره استی بر ایه
 ذکر اولیاه اعتقاد و اصلان و جم ارتباط دیگر زیرا ارتباط منضم اولوچی جیب منفقت
 رخی حصول کلز اول مبارک اجم شریف شو نلور:

لا اله الا هو الاعمال الحسن	صده الله العظیم
ولا الاعمال الحسن فارکوه بیا	صده الله العظیم
هو الله الله لا اله الا هو	صده الله العظیم

مقامه در قول ذات اعلا و افده اولیاه الله هم تجلی الیه بر نه بر ایه
 اجم شریف صمد (الله) فی شانده جمع فضل و عرفا حقیقه الیه ده تغییر
 اوله صمدی کیم اجم صمدانه و فی متحد فانه نیز سر باقی می در عری می در
 اجم جامه می در صفت مستقیم می در و غنیم مستفاد واصلی در عالم می
 در و کلیه در اوله فادیه اقوال ذکر ایلد لک

ایم بر طبع نفی بیضادی حاشیه شده: تعظیم الله در معبود در
 متعظیم در معلوم الیه در مغرور الیه در
 لکن مذ هبه مختار فضل عنده نه بود که کلمه عری در و ذات واجب الوجود محض

ایم عبادی خدایا من پروردگارم ؛ در من اصابه صاعقه و هودا اگر ضعیف رفته (یعنی ذاکر
 اینکه بگوید) بیلدیم جم احسانه ایست و او نه دینی او نیزیم او سویم .

احسان خیر و سال شده ذکر ایلدی که ذکر قلبی ماله اولایه زانده اراج ضعیف و
 صیم طائفه لوی یا نشدیم سرور ایندی وقتی ذکر له نورندیم خندری صوری طونا از بگویم
 ذاکر و یقیم اولی یون خاچا که و خفی اولایم که بوا حیات و شریفند ذکر نه طریقه خطاب
 طریقه غیبیه او نه و اختیار اولو فقه :

اینا اعلم هر چه اولدی که اول مرتبه خفیو که بعد سبانه و تقای : تویم و خطایه و حال اولای
 غیبیه طریقه اولایم ذکر ده اولایه :

احسان خیر یقینه خا صنی اولدی که میگوید : بوا حیات و شریفی او فو صغیه و نشد
 ایستیم که نه روحانیتش بانه و نشد و شریفیه عاشر اولایم طریقه مرتبه انوار
 یویش و صفای هویت غیبیه اولو تو . هر کس بیلدیم که یا الله ریم ذکر ایستیم
 که بی الله تقالی اعیان یقیمیه بر اید .

عزیزه بوا حیات و شریفیه صغیه و غیبیه و نظیر ایستیم و سانییه صغیه و ذکر
 ایم مکه . خواصه صغیه و صفای شایسته ایستیم ذکر اتمیکه و بوا حیات و شریفی بالحدیم اتمیکه
 صغیه و صفای بیلدیم صفای الوهیه ایستیم موصوف و نفوذ بر بیت ایستیم و نشد
 او بر واجب الوجود صفای شریفیه و بوا صفای عبادیه متصف و عبادیه متصفه ایستیم
 که میگوید و بر یون و شریفیه یقیناً ذکر ایم مکه .

افضا الخواصه صغیه ایستیم و صفای طحون جلال ایم مکه و صفای
 موصوف و بایم مکه او بر صغیه و صفای انفاق ایستیم مکه و صفای
 آئینه او و صفای ایم مکه .

الرحمن و الرحیم . رحمتی رحمتی متفقه . مبالغه ایستیم .
 رحمتی لغته و قیده رحمتی دیر . تفضل و احسان اقتضا ایستیم . بر صفای
 صغیه تقالی ایستیم میانه . و آیه کریمه و صغیه شریفیه و الله تقالی و صفای انفاق

ید، و هم، رحمت، استواء العرش و غیره کی حکم کرد گفت معنای اله تعالی حقنه محاله.

لفح صاحبیم رضوانه الله تعالی علیه اجمعین عنده الله تعالی حقنه لغت معنای
مراد رکله. هر یک بنده الوهیت لایحه معنای صحیحی دارد. حقیقتی بن الله تعالی
بیلیر. احادی مسلم کیفیت قطعی میبرد. دعه اولی و بوقتی طریقه اسم و غیر
و خفه عمار هم اله عنده نوازم و فایا بیلیم تأویل اولی و خفا. خدا رحمت
انعام واحسان لازم کلیر بوقلم تأویل ایله رک.

رحمه دعه انعام واحسان ایله رحمتی دعه اولی. حقنه انتقام، به قدرش
نعمه، و هم حقیقت و ذات استوای استیلا و محافظه الیه تأویل ایندی و بوقلم جیل احکم
رکله. احمدی رحمت و اولام میانه مدافعیان به تفسیر اولی و عاظم دنیا و حق اولی و
نعمه دنیا و مؤمنان و طاهره نعمت و برکی دعه اولی.

الرحیم، عاظم، عالم آخرت و مؤمنان نعمت و برکی دعه اولی. اگر
رحمت کفایت اختیار به تفسیر اولی و ایکی دعه اولی و رحمت اولی و
قلیله و دنیا و نعمتی ایکی دعه. حفر و عظیم. نافع و نام. بر احکام اقتضای
مظاهره کوه. نافع و غیر، برش ظاهره کوه و رکله. فاقم!

اما دارا فدان نعمت بنده عظیم و ایکی ظاهره و کون مظاهره بنده
دانشه نام و حامد. صاحب مظاهره اجتناب منه منع ایله و کفایت ایله. آنکرم
دارا فدان نعمت بنده کلیم عظیم و بنده و رحمت و ایکی دعه و حامد اختیار
اولی و رحمت و ایکی میانه و باده محافظه اولی و رحمت، دنیا و فاقم
عظیم نعمتی و برکی، رحمت و دنیا و فاقم صغیر نعمتی (متقرب بنده و فاقم
ای اولی و دانشه نعمتی) و برکی و رکله تفسیر اولی.

افرنده نعمتی حد دانشه نام و حامد. اما مظاهره نظیم بری و بنده
تفاوت کثرت و دانه. زیرا اینها کلام علم الصفا و اسلام ایم و بیلیم و رکله.
برند ایله باور اهل ایم و رکله. بر اختیار ایله بوقلم اختیار و بوقلم و عالمی و

اجزاء تشریح دند . بواجب تشریف ۴ حصہ بود کہ ؛ حاصل کنندہ کنایہ علم و تفسیر
ایہ وہ فطرت و فطرت امور محسوس تصور نہ و حفظ حیوانیہ دہ و لذائذ حیوانیہ دہ
محقق ایہ وہ علوم نافعہ ایہ انواع قربان فطرت و باطنیہ دہ جان قربان و
مراتب دلائلہ حیوانیہ بعض بلیغ اندک کہ ہو کہ مقامات مغرب و طبعان صد بقیہ
تائل اول . بعد و کھنٹی آنجہ مقامات الفہم و قصور ایہ دہ و احوال الدلیلہ لغاتہ توف
و هر چند کمالی مآخذ ایہ دہ برہم فی حیوانیہ الذہن و اصل اول . اللہم حقق
مقام المحققہ بحر فیہ المرسلہ امم .

السلام فی ثبوت و تبارک و تعالی . مقامات نقصان و صفات و تفسیر
یا فرد ذات جلیع ہی حدود و عیبہ و صفات علیہا نقصانہ و اضافہ جلیع
تر مقصد ہر عالمہ و عیبہ اول . و اما اول تر و معانی کہ حلقہ اولیہ و ثانیہ
صفحتہ و خبر کلی و دہ . بر خوار اول ایہ اول تر و صفات بارہ اولیہ دہ
فی الحقیقہ مقصد و مقبول باندہ آن آنجہ خبر دہ . تر کو مقصدات شد و نیما و اقل اول
بر مضامین اجزاء تشریح دہ اول . تفسیر غنہ نہ و قدری مخوف و ملک دہ و تبارک
مضامین دہ . برہم فی صفات دایمہ راجع اول . تفسیر کوہ اسلام و جملہ صفات
کلام صفحتہ راجع اول . بواجب المرہبہ ۴ حصہ بود کہ ؛ حاصل فطرت حقہ
حدہ ؛ بواجب اخلاص و عیبہ دہ و تر و معانی قصہ اثبتہ ہر عالمہ صفات
حدہ فی حروفہ انفاہنہ و سہان و مکر و ہانہ ہر عالمہ ایلہ مکہ . اہل اسلام
اولانہ و اسلام و جملہ و اولانہ و اولانہ دہ و تر و دفع و مقصدی تبارک
ایم مکہ .

المؤمن فی ثبوت و علا . اثبتہ علیہم السلام تفسیر ایہ ہی کلام تبارک
اعادہ و برہم دہ . صفحتہ کلام راجعہ . اگر معجزان علیہا ایہ اعادہ و برہم اول
(معجز و تبارک و تعالیہ ایہ ایہ ہر دہ) صفحتہ علیہ اول
تفسیر غنہ نہ و تبارک دہ : قولہ ایہ ہم اصم و اعادہ یا اعادہ و مقصدیہ

وَمَا نَدَّ بِتَقْوَمِ لِمِ الْبَرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، بَعْنِ أَجَاهِ ادُّوْلَا كَمِ اَللّٰهُ نَفَا فِي مَفْهُدِ
 مَقَرِّمِ كَلِمِ مَبْدِ شَدَّ دَهْ خُوفِ وَكُجْهْ مَطْلَبِمْ خُذْ بِمَقْدَرِ. اُولِيَا اَدُّوْلُوْلَرِ
 اَللّٰهُ نَفَا بِرِ اَعْيَا مِ اِيَهْ دُوبِ اَوْ مَفَا مَفَا لَفْتِمْ صَا قَبِيْرِكِ. اَوْتَرِ اِيْجُوْمِ دِيَا دَهْ خَا مِ اِيَهْ اَفْهْ
 اَحَا مِ اِيَهْ شَدَّ دَهْ وَارِدِ. وَكَلَامِ اَللّٰهُ اِيْجُوْمِ شَبِيْلِ يَوْفَدِ. اَيْتِمْ يَوْفَدِ دِهْ كِرَاوْتَرِ
 نَحَاتِ عَقِيْدِ. دِيَاوْ اَبَانِ فَرَا نِيْ. رَا حَا دِيْ شَبِيْرِمْ جِلْمِ مِ دِلَالَتِ اِيَهْ كَلِ اَهْلِ تَقْوِيْ رَا حِلْ
 صِلَا حِ اَدُّوْلُوْلَرِ مَبْدِمْ عَرَصَا نَدَّ دِهْ رِيْوْ عَقَا لِيْ. نَعْتَلِرِ وَلَدِ نَعْتَلِرِ وَنَدُّوْلُوْلَرِ مَبْدِمْ
 يَوَا حِمِ تَرْبِيَهْ مَبْدِمْ يَوَدِ كَمِ عَا فِلْ هَفِيْ تَقْصِدِ بَعْمِ اِيَهْ وَنَا مِ اَوْنَدِ تَرِ نَدَّ مِ اَمِيْمِ اِيْجُوْمِ
 اَوْمِ رَا اَعْيَا نَدَّ دِهْ خُوفِ وَضَا نَتِ كَيْسِلِ اِيْلِمِ.

اَلْمُرَاجِعِمْ عِنْدَ نَجَاةِ. زِيَا دَهْ مَرَا قِمِ وَحَقَقِ اِيَهْ مِ مَضَا نِيْ اَرِيْوْبِ اَلرَّقِيْبِ
 اَحْمِ تَرْبِيَهْ زِيَا دَهْ مَبْدِمْ لِيَهْ. مَبْدِمْ عِنْدَ نَدَّ دِهْ مَبْدِمْ مَضَا نِيْمْ دِهْ. بَعْنِ
 عَا لِمِ كَمِ عَا مَبْدِمْ زِيَا دَهْ. مَبْدِمْ مَرَا قِمِ خَارِجِ دِكَلِدِ. يَوْفَدِ يَوْفَدِ مَبْدِمْ عِلْمِ رَا حِيَهْ.
 يَا فَرْدِ مَبْدِمْ كِيَهْ اِيَهْ مِ مَحَلِّمْ رَا حِيَهْ مَضَا نِيْمْ دِهْ. يَوْفَدِ مَبْدِمْ مَضَا نِيْمْ دِهْ رَا حِيَهْ
 وَنَعْتَلِرِ عِنْدَ نَدَّ دِهْ خَلْفِ اَحَا لِيْ دَا مِ زَا فِ. رَا حِيَهْ اِيَهْ اَنُكُورِ اَوْنَدِ رَا حِيَهْ مَضَا نِيْمْ Dِهْ
 يَوْفَدِ مَبْدِمْ مَبْدِمْ رَا حِيَهْ. يَوَا حِمِ تَرْبِيَهْ مَبْدِمْ عَا فِلْ قَلْبِمْ مَرَا قِمِ
 اِيَهْ. مَرَا قِمِ نَدَّ دِهْ قَضَا يَنْ حَقْدِ. اَمَا مِ قُرَا لِيْ رَحْمِ اَللّٰهُ نَفَا اَحَا لِيْ عَمُومِنْدِ يَوْفَدِ شَدَّ.
 يَوْفَدِ مَرَا قِمِ يَنْفِيْرِ عِلْمِ اَلْمَلَا مِ مَبْدِمْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ
 كُوْرِ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ
 يَوْفَدِ مَرَا قِمِ خُفُوْرِ. يَوْفَدِ مَرَا قِمِ مَبْدِمْ مَبْدِمْ دِهْ اَحْوَالِ تَرْبِيَهْ مِ مَحَا فِلْ وَطَلَبِمْ ذِكُورِمْ
 مَبْدِمْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ اِيَهْ

اَلْفَرِيْدِمْ جُوْ اَحْمِ. مَضَا نِيْ غَالِبِ دِيَكِيَهْ. صِفَتِمْ مَبْدِمْ رَا حِيَهْ
 يَوَا حِمِ تَرْبِيَهْ مَبْدِمْ عَا فِلْ كَلِمِ مَبْدِمْ اِيَهْ دُوبِ دِيَا حَقِيْمِ ذَلِيْلِ اَوْلِيْ. مَبْدِمْ
 دِيَهْ دِهْ وَنَعْتَلِرِ اَلْمَلَا مِ دِهْ مَبْدِمْ اَوْلِيْ كَلِ مَبْدِمْ خَلْفِ اَوْلِيْ دِيَهْ اَلْمَلَا مِ دِيَهْ اَوْلِيْ.
 اَلْجَبَا رِ عِنْدَ نَجَاةِ. يَوْفَدِ مَبْدِمْ اَصْلَا حِ اَنِيَكِيَهْ. مَبْدِمْ اَصْلَا حِ

اطعامه او نیز. حَفَنَ عَلٰی خَالِدٍ افتاد «یا جابر کل کسیر و سال کل غیر» دیردی مجر
مضارع کلیر، (لا جبر ولا تقوی) کن مجازاً مجر و علو مضارع ده کلیر، کن نه
ایستاده کلیر در م ده بکنده اولام فواغاجه فخر جبار و شیر. حَفَنَ شَخْصٌ
نور خدای دره او نیز در مضارع فواغاجه فخر جبار و شیر. اُتَاهُ برآید کریم
با الحنا هم جبار احم شریف صلی و بزه بواحم شریفه مضارع در و غده شرفه
بویوری. برای بواحم شریف فخر و فخره دلالت آید و بیره. حَفَنَ شَخْصٌ بویوری
جبار احم شریف اصلاح و کونال پایینی مضارع کلیر. عرب لاشده فیریم و حیضیم
کنکری اصلاح آید جبار و بکر و کنکری او نیز جبار و فخر احم یا هم را شخ
جبره و بکر. بوننه هم مشتقه بویوری.

بعضی عیونند که خلقتی هستند که اصلاح افکار و فکر را بر صورتی نه
صفتی قبلی از خود. بعضی اند که مراد از آنرا خودی و حق این معنی است که خلقتی قبلی
از خود. بعضی عیونند که طایفه ای که کینه و عداوت می کنند و قاصد از آن قصد نه
مقایسه معانی در. به تقدیر و تقدیس و تخریب عیون هستند. همه بر دو گونه
عاقبت کنند به تقاضای اصلاح این دو به معانی اخلاص و قصدش اعمال این
تاکید این و تقوای ملازمه و طاعت خداوند این و در باطنش اثر عیون
نفس در خواستن کرامت این و عبادت و ارتقا در مرتفع اولوب سکینه و وفای علم این
مرتبه اولوب تشایع عبادت و نفاذیه مصائب کینه به تأثیر این می. بلکه دهانه یاد و گمانه
تو می بود.

المفكر في شأنه و هو كبرياؤه . مضاعف غفنه و كبرياؤه تجليده ، كنهه ماعده
أندى بانه ذره خادار يوفده . كبرياؤه ادعاه مفعوله . بر حده فنه سیده :
غفنه و كبرياؤه مفعوله . ثم غفنه . هو كبرياؤه كبرياؤه تراج و شكته
لرحم ايم به اثنى ثناءه الفاعل ايم به كبرياؤه . مفعوله ايم به
بر كبرياؤه . به اثنى ثناءه مفعوله كبرياؤه ؛ عاقل به اثنى ثناءه

صبر است که من کبر ایوب و پادشاه حیوانات و پادشاه زمین را و پادشاه گیاهان و پادشاه دریاها
مستری اند و قدری بی اولیای یوب بدینگونه مشاهده شدیم تعظیم اینها غایب شده احتیاج ابداً بهم
نگزیده و ملائکه شده رعایای ربانی اولیای عارفان ابداً بهم چه و سعی ایلم

[illegible]

الباری تعالی (مخترق) دہم حاضر زورم جو سیکہ پر نشنہ دہم خدا
اولا ہندو دیکر علی طریقہ انقصی برکتی قدامہ مہ موصی کی علی طریقہ الاثاء
برو اللہ زیداً اللہ زیدی بداعین ختمہ الہدی و عکدہ نظام کاملاً بل جلدیہ
ری مخترقات یا را اندی و عکدہ ویدہ

المصروف على شانه . فانما هذه صورة من صور ايجاد الله عز وجل وهو مخلوق برصده
خاصه وبره . معنى او مخلوق في برصده او صوره في محض اوله .

برادرج احسن شریفہ حاصل مضبوط کہ اللہ تعالیٰ تفریابہ بھی خلد
ایہ بھی مادہ ایہ و با مادہ سر و حکمتہ الہیہ اقتضائی و حکمتیہ بائیں اسند فاسی
بر تفاد و الاقتضای نظام عالمہ ایہ خلدہ بری اولہ رسم ایہ و ایہ بھی و ہر شمس
خواصی اوئے اوئے بر ترتیب ایہ بھی و و کمالی اوئے فاسم اظہر و خور و خاص
و بر بھی و فیکہ ۔ برادرج احسن شریف صفات افضالندہ ۔ واللہ اعلم

یونکر دم خصم بود که عاقل بر مخلوقه کور کرد و خالعه نقای شده عی
قد بنی طالع و خام صنع و تدبیرین قاصد ایدوب دافا مدخله عالم القدس انیم
بر مرئیه که صورتی نقلانی است او نه دم خالعه نقای نه کما لائش مدخله ایم
الفقار مدینه، بالحقائق و ثوب و سیانی مقرر ایدیم، عالم

و نیاید جزو عالم آفریده و مضافه و عفوئی نباشد ایبه می دیکه . صفت فطریه در
 یونیده هم بود که عاقل مؤمنه فراتر است از عی و واجب اولیای امور
 قبیله می شود ایبه و ب امور حسن و افعال را به هم و تقصیراتش محکم از عفو می عفوایه در
 عفو که بگوید ایبه . صفت عین و نظام ام معاصم ایبه .
 الفاعل فی اجم . با لحاظ فاعل و فاعل ایبه می جمع ما کسان قسده در
 مقهور و مکتوبه و قسده شده و بر ذره و دگر . بوضعت فاعل ایبه
 یونیده هم بود که عاقل نفسی ، نفسا عاقله و فرایه و بوضعت فاعل ایبه .
 و شهادت کرامت

الوجه فی اجم . بدو نوعی فاعل می باشد و اما ایبه می معانی
 مقید در . صفت فطریه او بود . هم بود که عاقل لفظ و احادیثی هم فاعل
 در انتظار و توقع ایبه . خاصا لوجه الله الکریم جمع ما ملکن طریق بر ضایع میاید
 حتی در حدیث ایبه می پند ایبه در بر خرد و در حدیث فاعل ایبه
 الزمان فی حدیث . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل
 کند بیم انتقام او و نظام شمر و بر کرم صانع او سوخته خرام او سوخته . اصل
 اعتزاله در حدیث معصیت در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 در حدیث فاعل ایبه می در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 الله فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 باری باری فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه
 فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه می دیکه . در حدیث فاعل ایبه

«رَبِّنا افْتَحْ بَيْنَنا وَبَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَانْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ» نقل حکیم ابی نقیصه اولندی.

صفت کلام را چه . . . عقل خنده خزانة رحمت فتح ایدری و حکم .

«ما یَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ وَلَا مَعْلُومَةٍ» نقل حکیم ابی نقیصه .

بوندیم چه بودیم . . . عقل خنده خزانة حکم ایدری و عقل خنده عقل

ظالمه را ایدری و عقل خنده عقل ایدری و عقل خنده عقل ایدری .

ابواب خزانة و در جات و لا مثله فتح رحمت ایدری .

العلم عندنا . . . با علمه جمع معلوماتی علی وجه التفاضل بلیغ حکم

صفت علم را چه . . . بوندیم چه بودیم و پیش عقلین هر دو اولی .

لا سیما (صلی) معارف الهی و عقلین که الله تعالی ندی ذات حکیم و صفات علی

و احما و حسن بوندیم چه بودیم و معارف احوالندیم خبر و خبر . . . بوندیم معلوم

اولی که حقیقه علمی تفاوت اولی اولی و عقلین و طاعت و کثافت

در هر یک را چه . . . بوندیم بر علم رحمت و حکم . . . صیانت . . . زیرا علم هر دو

اولی تفاوت بین الناس معین و عقل و حکم عقل الله معین اولی

علم الهی که حق و حقیقه احما و صفات را چه . . . او کما عفا بعلم الهی و بر

نیکیم علم اولی و مرتبه انسان حکم اولی علم خلقی عفا بعلم کون و بر

انگیزنده بلیغ قری عجز و اسبابند عقلین بلیغ و در این دو عقلین و عقل

برکات عبادت علم اولی علم کفایت ایدری و صفات خلق ایدری و ثانیة نور خدای ایدری .

برش استاد و علم و عقل و تکلف ایدری و حکم . . . بدین علم تقریب ده اولی و علم نظری

اگر معلومند به باشد اصابت ایدری ایدری به باشد و نه باشد و خطا و اولی .

بوندیم و به بوندیم : نظر صمیم او در که شد طاری اولی و الا علم اولی : بلیغ علم

و با هر دو و با هر دو . . . پس بود عقلی و عقلی کی ظاهر و خفا و تفهیم خاص الهی

سودمند . . .

و باره معلوم و به علم ایدری ظاهر و خفا و تفهیم مقام که و سلفند

فائز اولستورده . خاتما اگر اجم باطن ده دخواستی و ایس خلفا و کی آنکه در حق اهلیم ناسی
اولوب ایکی پوزوم و راسنری ظاهر اولور که پری ظاهر و پری باطنده . بوجیه ندریم
زحانه اولستورده خلفا امامت و خطایینی کند پری او ایس رگوری و کین اتخاذا اینز لوری
صکره خلفای عباسیم دوم بکر منی خلیفه راجن باله زحانه امامت و خطایینی ایچوم
نایب نقیب اولندی و آنده نایب ۳۲۹ سنه هجری سپه . بوجیه خاداه خلفاده
احسانت و ایسی . بعد از نظام عالم خلق پری و ایس امامت صفوی و اصنامیم فیام
ایسده غیر اولقم نواب و وکلا استخدا ام اولندی . مثلا اجم و کین احباب ایچوم و ایس
راجم علیی اقام ایچوم مفتی و سائر مشایخ و علما ترئیس قلیندی و فتوی اجم علیی
ظاهر نقیب ایچکم اول رتبته صاحب مفتی نقیب اولدی و تقوی باطن
نقیده ایچکم اول یام صاحب جینی و نقیدی . بوند ندریم که خدیجه پری مدونه و سلاطین
جینی و شیخ الاسلام نقیب ایسده کلستورده . تا که شیخ الاسلام اصلاح اقام و
اصلاح انقی ایسده مقید اولوب قوای ظاهر و کوی استقامت پرم و قوای باطنی
قید و روح مطیع اول . زبیرا پادشاه روح عالم رعبه بود و جمیع اولور و الا
صیبه جمیع استغای اولور و شیخ مقام صرفندم حافظ اولور و جمیع شیخ خفته
نایب اولاند . و باطن علم آنکم قوام بر لاند . بیکم ظاهری بیلد فاجده اولور
پادشاهده بصیرت لاند که بی بصیرتی مقتدا اتخاذا اینجیم که حاصل کلام بر کس
حکایت باله اولاند و بیلد که اولاد علم حال کوی ایم قلی ایسده . بعد منلاج پند
اورده و حق نقیب بیلد شروع شایعه و جمیع صادر اولدی ایس اول و جمیع
شروع و قیود ظاهر و باطن سنه ریاست ایم و جوده کینه . تن نفع بر مضایح احداث
ایسده و بی حد پند کلید :

« صاحب علم و ربه الله علم عالم یعلم بر من بیلد یکی علمی ایم عمل
ایسده و بیلد یکی علمی آکلامه و او کونکم ربه ایسده و بی حد پند ایسده .
پند و علمیم مقصد کونکم ، عالم عالم یعلم دوم مرار علم حقیقه . پس

علم شری اولیای علم شری عینیه مبتدیان اولیای علم شری اولیای علم شری و غیره
که علم شری تقوی و عدل و غیره است و علم شری اولیای علم شری و علم شری و علم شری
فانی و خطائی در ... زیرا طریق علم شری عینیه اولیای علم شری و علم شری و علم شری
یعنی یکس که کتب و مسائل و افواهده به معارف الهیه خطایم است و علم شری اولیای علم شری
و در علم اهل بیت و علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
نه کم که عاقلان و علمای و مردم به معنی علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
مبتدیان اولیای علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
ما همه اولیای علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
ایده که در باب اولیای علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
نیازی علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
اصول علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری

انفای علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
مات و فتنه و علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
الباب علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
و علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
بیشتر علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
بیشتر علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
تجربین علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
الحاق علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
حق علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری

الرافع علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری
موالات علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری علم شری

الاعلیٰ فی ارجح . علم مرتبه بند نه با بنه بالغ و یکده . جمیع اعدای آنه مارداد
 عیدیه نفسی بود که طاعت و نفس ذلیل و حقیر ایم و بذل مقدور و پدید
 علم و عیدیه و حقایق کماله و خائنه اولوب غیر بنده مرتبه لوی آنه مارداد اولم .
 الکبریٰ فی ثناء . صفیر و خندیده . نفس قدیمه و واجب الوجود در
 کمال آنه ایم و ایم ایم موصوفه . جمیع مکونات آنه ذلیل و حقیر و پدید .
 همه بود که عاقل نفس علمیه و عیدیه و تکبیر همی ایم یوب احاطه همه اوست
 اولم . هفت عیدیه علم السلام ، علمیم عمل اید نکر مکونات حوائیه و بیم الحکم
 عظیم شجره اولشور بود و پدید .

الحفظ فی ثناء . با لیاغه حفظ ایدیه ، مخلوقات خلدیم نظام
 کلامی اختلاصه حفظ ایدیه می مضامین در . همه : عاقل نفس مفرات
 و مفادیه و خجایه و خائنه حفظ ایم .

اطمینان فی ثناء . قوتی خلدیم ایدیه می صفت خلدیم در . مقدمه
 ، تراصد ، مطلع مضامین و اوله صفت ذاتی در . همه : خجایه و خائنه
 و غافلری ایدیه و عاقل و پدید .

الحکیم فی ثناء . هر ایدیه کفایت ایدیه می و یکده .
 صفت عیدیه و بیم میانه و قوتی و عاقل و پدید . همه : عاقل
 صفت عاقلری ایدیه و کندی نفس می همه ایدیه .

الحکیم فی ارجح . صفات جلال ایم موصوفه . قدوس و غنی
 صفتی لوی . صفات تزییه در . همه : عاقل کندی عاقله باطمینان ، اضماع
 و عیدیه و خائنه و بیم و تزییه .

الکبریم فی ثناء . طبع و وسیع اثر عطا ایدیه می در . عاقل و طبع
 خلدیم ایدیه خلدیم ، مضامین و مضامین و اجتناب ایم .
 الرفیع فی ثناء . حفظ ایدیه که جمیع انبیای مراعیه ایدیه و جوان

و از حد و برز و علقه خارج دیگر . همه : عاقل کنی احوالی مراقب اید رب
آفتند و ضرر و بر وجهی شمر گویم اعراسی و احتیاج اید
الحقیقتی از اجماع . و عاقلی فیروز اید بی و مراد کثی حاصل و ضرر کم لطف
صواب و بر بی دیگر .

الوارح و اجماع . جمیع معلوماً عالمی شایسته و موجودان و معدومانی
بیانید . همه : معارف و علم و حقیقتی سراسری و احوالی صاحب اید معارف اید و
در حد و عین اید و کلام .

الحکیم و اجماع . حکمت صاحبی عالمی کامل و مناجات و حکم الهی
خاصه اید بی و ضرر و آیه اید و حکم اید بی معارفی کلیم . همه : عاقلی قوه نقد و
عملی حسن تکلیف و حکم اید .

الودود و اجماع . خبری روحی و خبر اید شریک احسان اید بی دیگر
همه : عاقل کنی اید بی و آیه و اید بی و ضرر اید بی و آیه و اید بی و ضرر
مستور اولم .

المجید و اجماع . کرم و اجماع صاحبی . همه معلوم .
الباغی و اجماع . موناوی معنی اید بی . صفت فطری .
همه : بی معارف اید بی و اید بی و اید بی و اید بی .
الرشید و اجماع . معارفی حاضر دیگر . لکن عالم و خبر و نظر
اید بی و حقیقتی عملی و اید بی و اید بی .

الحکیم و اجماع . ثابت و موجود و معارفی . حق اید بی
معارفی و دیگر . همه : عاقلی الله تعالی بی و معارفی اید بی و اید بی
معرفی کلام . و کلامی هاله الا و همه . لکن ذات پاک اید بی و اید بی
صورتی هاله اولیجید .

الوکیل و اجماع . حقیقتی امور بی و بیرونی و اید بی و اید بی

و یا دریم ایله عین صفات و صفیه در .
 القوی از احم . قوت صاحبی .
 المنیه از احم . شدت و استقامت صاحبی که قدرت و عصبیه .
 الولی از احم . محبت خاصه صفات در . بعضی حقیقه امور و اشخاص
 و به عین و غیره . همه معلوم .
 الحکیم از احم . محذور و شایع مستحقه و عکس . و اینه صفت الایسج
 حکیمه . یعنی استیاد و برتری بر همه . الا صریحش الله تعالی نه همه صفت الای
 تسبیح اینه . صفات صریح و ازل . همه : عاقل کند بنی قبا چیده و تعلیم
 اینه بویب صمد و علم در اول .
 المحیی از احم . جمیع معلوماتی بر . بره صایب و عکس .
 همه : ریاست و صافیه .
 الحیدر از احم . خلد اینه عین و اقلای اینه عین و عکس .
 المعیه از احم . احوال و اینه عین
 المحی از احم . احوال اینه عین
 المحبت و احم . صفت اینه مصروفه . علم و اینه و قدرت و دان
 صفات حقیقه و صفتش از احوال و اینه در صفات صفتش اولی . تسبیح محبت
 قدرش دره بر پروردگار . اویم بیده احوال و اینه اولی اویم بیده احوال .
 اویم بیده اولی صفات و قدرت احوال و عین در . و بر نوبت بر احم اثر نفوذ
 اولیاتی (حق ، علم ، صبر ، صبر ، قدرت ، متکلم) بر پروردگار احوال و عین
 نه اولیاتی (حق ، علم ، صبر ، صبر ، قدرت) در . و بر درن احم اثر نفوذ و ظاهر
 درن ملک . احوال صفت اینه اینه ، چه اینه علمی و عین اینه
 قدرش نفس اینه در .
 الله تعالی نفی همه که اینه درن ملک بی خلد اینه و اینه

کر و در عصیان او زین عفو نیست ای بهی در . حصه : عاقبت نفس اماره که نمی آید به ربه
و با صفات شرعی ایم عفو نیست ایم . زیرا نفس اماره بخشم پیدا میکند و افسوس در .
بنا نه محو است بهی و عصا عصم نه بخار نه ای بهی و حکم . عفو دوم افسوس . زیرا اقرار
شرعاً است و عفو ایم محو مضامین افسوس است . حصه معلوم .

الرؤف و زكاة . من محمد صالح بن محمد . رحمه الله .

مجلسه اوله. کائنات و ابدان و ملکوت و تنفیذیه و ...

اصول فقهیه ما را بگویند - جمع ما بین علم و عمل -

دواييدن والاكرام في الجنة. حيدانه وعقوبته وشرفه وكنى الاكرام صاحبهم.
رايها محمد ص.

الحفظ عدد ١٠٠. وقلم مدرسه حفظ ط مدرسه البصريه

ای مع فرجا : حقانم مختلف داند، مضارہ ی فی الآفاق والارض

شماره ۱۰۰. و افزایه و صحیح است. هر کس که علمای و کلامی را از این

ایم ارباب عیال و بی صاحبان را که در این عالم کفر و فساد و...

الفن والادب، راسخة، صفاة، طاهر، راسخة، صفاة، طاهر.

الحسن و زینب . مکرمه و باهیه مقتضا منی هر سینه جدا جن

تذکرہ شمع ایہیہ رفیعہ اعتدایہیہ دفعہ اربعہ جمعہ: حاصل خفہ

صلواته عليه وآله وسلم انتظروا الخ. صلاته عليه وآله وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. ابه انده دار بانه صلا و تقصلا بانه

رفع ایہ ہے، صبر کی فتح ایہ ہے۔

۱۰ رفسه و شام

منافع و اقسامه. فله و رفع هو و هو انما

الموت في الدنيا. ظاهره وفريقه اطلاق اسم عليه.

راجع و عکله . .

المرتبیه فی الجان . طریقه سه راهه را از راه تدریجی فایده ها را به پی
استاد و از چاره محتاج و کله . با خدا راه شاد این بی مضامین در
عوض . چه او را در هر کس نه ابر صائب این مضامین به تدریجی و تراشیدن
مظاهر او بوی سائر خلقت می آید و چون عظمای شاد این

الهی . فی الجان . اهل مضامین عرافانه و نه تدریجی مضامین در
استغفار این بی و آفریده مضامین این مکرر در . اما حاتم ، عفو ، عفو
در مضامین استغفار این .

فصل نهم مضامین متعاین و بی طایفه او نه به بی این و بی حاتم
در مضامین در . بر ارم بر مضامین نصیب و از و ظفر بر نور . والله اعلم
و عفو

و صد الله تبارک و تعالی بر مضامین سینه محمد و علی ام و عفو
و عفو

افتخار به رت علم حصین و عالم معانی و دوری بزرگ علمی در
 مکتبهای مائتانی کشف انیم او و ایشان در قصای صدفی مائتانی بنام
 با عت اولام اینده ای فانی در کشف و اصل او مفسر . بزرگ صافی ام مشهور
 اولام ایشان در حالت ذهنی ری عا شمه بریده الی و وی الله بر کنه
 بزرگ . صبی بر نه نام به بر ما عیبه بنیه پر و فراموشی او کی تنظیم ای طبع
 اولام بوب قلی بر نه آنی صورت و خدایانه . صدف ششم متعلق هر فرد
 بر ایشان در یک محیطه بای بی وظیفه بریده .
 مائتانی ایشان در دو بنیه فرنگی بیلا او به بریده بر تائیر یا انفع موص
 اولام آرام کنه بن قلیا . مدانیم هم که ایتمه .
 اینستاییم

به کلمه روح بوعالمی و در حدیث ایچوب
 اینهم ز صیفه صفا شای ذات ایچوب
 با عت هم شماره مائتانی آفرینی
 مائتانی عت در خوشم اولام مائتانی ایچوب

کینه دار نمی آیدم بفشارشید و محاسنه
 صریح جاه و دلا به حالت ، ادریقن دور
 یا لایتم هر صحرای ضلالت را رخ را خیمه
 و خنجره پیچیده است و خوار و لایق
 روح ایمنه به بودت هر که را خیمه ایست
 سانه خلقه و دلا را خیمه شوینت گفته ایست
 " خیمه خفته ای ایست راغت نه خلق ویدی خلقه "
 " پیغمبر کینه ی خج نه م دایا نوبه اصره شور "

عبادت ادره شش تا خیمه صحرای شکر رده
 حقیقت کور و یلوه صحرای مانده ی ایست
 بو کوئی حال ایم ما ضایع بر خیمه ای ایست
 شکر کوبی بو تو نه خلقه ایم ما ضایع ایست
 بر اشراج هر صحرای بو کو نه حکمت
 اود و صحرای مانده انعامی رجه به رگوب
 بر افتداریت انده و طبع که حقیقت ایست
 یا نا اجمه ی او حکرا م و صقیه ایست
 بو تو نه صحرای عباد یا یی و کشف و هوا
 صحت او نه و صلیونته ادره ی بویم نه
 دهنده و صقنه را طبع و صقنه و صقنه
 بویم و ده عباد و دایا ی بویم ایست
 صقنه ایست آ حکرا م و دایا ی ایست
 خدیوکی یا رخی ی صحرای غفلت محاسنه

ای الایه جو ره صحنه اول فکر انچه
 حقیقت آکلاناخ حاصل اولدی دکنده
 ز دانی من اقله نه دی دیکل آلتنه
 رصنه کشتی دیورک بریکسم آلتنه ده
 صیوان ایینه بایلیه اوشن خاندنه

برایسم منی صف نده اولور ده بریک
 برور دی آکلاناخازدی تپولده وچ ایینه
 درم فکر کی باقی بایلیه آصفه
 حکومت اولدی سبب بائنده اعتقادی بایانه
 برنونه کو فکله ساری طالع خوف وهرای
 برنونه چو برورده صفه دی فرج اتلای
 ارایه بریک صایحه ده صلی فکل ایسم
 نه حاصله کیه تحسیم نه خاندانه بیه سم
 رو فتنه ی عدل ارایه ارسه صوکنده جو
 تکر ایله تاریخ نقیده ی کشته دو

750.604

ای الابه جو ره صله صانه اول فکر انعم
 حقیقت آکلانا حاص اولی دکنه
 ز دانی من ایکنه دی دیک آلتنه
 رصنه کشته دیوراک بریکیم آلتنه ده
 صیوان ایینه بایلیه اوشن خاندنه

برایم من نصف نهم اولور ده بریک
 بر دردی آکلانا مازدی نه بوله ویدایش
 درم فکر کی باقی بایلیه آلتنه
 حکومته اولی سیه باشته اعتقادی بایانه
 بر نرنه کو فکره ری ظلام خوف وهرای
 بر نونه جو پرورده مفر ری فرغ اتمه
 ارایه بریک صایحه ده حلی فکرایم
 نه حاصله کیه نیم نه خاندانه نیم
 رو قدنی عین ارایه اوه صوکنده جو
 تکر ایله تاریخ نقیله کشته ده

750.604

بسم الله الرحمن الرحيم

سجد شریفه ابرار لطیفه ای ای واقف ابرار الهی؛ پس که صلوات رزم بر او می کشی ای
واقف و حقیقت و اصل اولانرا می بیند. اولی؛ طی الحطاب، الثانی؛ مد الزمان، الثانی؛
ان شاء الله.

سجد ده اولاد نطقه یار؛ مبدأ قلا و سیر الف و جود آدم در. و آخر سجد ده اولاد صم؛
ختم مراتب نبوت و ظهور و جود خاتم الانبیاء ابرار و الهی. و سائر حروف سجد ده بین چهارده
اولاد انبیاء و مرسلین است و سجد ده ظهور برین زمام و بشارت در. لکن خاتم الانبیاء و مرسلین
ده اولاد سجد ده حروف پنج اهل ک و چهارده ائم اهل بیت و عطف علی السلام و خاندان
اشراق و ائمه و سجد ده ظهور و وقت و زمانه برین بشارت در که چهارده حرف ملفوظ و مکتوب و
پنج حرف مکتوب غیر ملفوظ در. حروف مکتوب و ملفوظ که یکی حرف مشد و یکی و اویم یکی حرف
غیر مشد در. غیر ملفوظ به حرف حواجر خمس حقیقت که قبل از نامه کامل و صورت
نامه الهی می باشد. ملفوظ و غیر ملفوظ حروف شان سجد ده سجد ده و تکمیل مراتب اعدای
زمانه اعیان اعیان شریعی و چهارده مهدی و صاحب زمانه زمام ظهور برین و چون مظهر
ناظم و مبین در. «و تلك عشرة كاملة» سجد ده جامع در مرتبه ها شرف حروف سجد ده تکرار اولاد
حرفه که؛ اصل اصول و نفس عقول و وارث علم رسول و نقل قبول خدا و افراد و نذالاد و نذالاد و نذالاد
و رموز «صمد» نشان خمس و صبح نذر نبوت و مرآت خمس زجاج هر دایره و اظهار مراتب خلافت
با صنیعی و ابرار و ارباب عرشین حاوی مضی آدم علیه السلام و اوصاف بیاض زعفران
اما بعد البسم الحمد لله و انتم علیکم قول لطیفه و این ملفوظ و غیر ملفوظ و غیر مشد ۹۹ حرفه که
فاریخ وقت نزول قرآن کریم در

حروف شان مذکور و سلاویه و مد و خلفای قاهره ائمه و سجد ده زمام و وقت و سجد ده زمام در.
فاریخ نزول قرآن عظیم ۱۱۹۰ سنه؛ بالغ اولاد در. سجد ده هجاء ۱۱۷۸ در. و فایده صاحب طبیب ایدو اوزده
عده و حروف و درین استو سجد ده هجاء ۲۲ سنه؛ سجد ده اتمام ایدو و شرفا و غربا
عده و دار و سجد ده قاهران

ای نفسی باینکه طایب اولاد اهل افترا به معلوم است و معلوم است که آفاقه طایب از این اوزره ضیانت
صغرا، نار، همداء، آب، خاک، بدورن، عفره، جمع و فرجه و نیز که ظاهر و مایل به ثلاث در
نکته حیوانات بدینا صله هر پنده بر افلاط قاهر طهر نهند به سائر ندهم مناز اولدیو، بری
سودا، بری صغرا، بری باغی، بری قاصد در، بنورک باطنی و در طبیعت حی روح در، پوند کواثر
بر پروه جمع و قائم الظاهره حشر حیوانی و ضیانت عفره و شیر.

امیدی بو ضیانت عفره ضیانت و طهر ایم و ضیانت و طهر، ضیانت بر ایضا حشر و قائم اولاد و غیره بر زخم
و موقوف حشر و نترده قلاص قابل و مکمل و کله، «یدم تبدل الارض غیر الارض» آنیکو
سند به مراد اولاد ارض، ارض بیضای و جودانسانه حاصل و آدم و عفره، آنده و ضیانت عفره
و طهر و کواثر همداء حشر نفس و نیز، بری طبع و بری خلق و بری عالمی و در، اهل علم معلوم در،
آنیکو ندر که انسانه حاصل و جودان و طهره بر مضافه مراند، مفرد و مرکب، ارض و اعلا و باطن
و قلاص، سیرن انداز سیرن در و جود و جود و مضافه مراند، مرئی و مشاهد در، و نه الله قال الله تعالی

«ولا یطیع الا الله و الاضیاع» و قال الله تعالی «و لعل و هیة کعبه یولیها» قائم
اما مملک و طاهر اوزره ضیانت و طهر، اصلاح نفس، اصلاح طبیعت، اصلاح روح و

اصلاح سرور، نفس، معرفت سرور، بدین و هر اوجه و هر عرفان و هر حقیقت در،

بدورن اجراء بر و جود و طهر و قائم اولاد به حشر انانی و ضیانت و طهر و نیز،

معرفت نفس، پوندانیکه حال و ذوق معرفت اطلاعات معلوم در، من عرف نفسه فقد عرف ربه «سری بود در،

ای طایب سیرن انسانه و صورت آدم، معلوم است و معلوم است که انفسه تجلی افعال، ضیانت عفره،

تجلی صفات، ضیانت و طهر، تجلی ذات، ضیانت برادر، تجلی ذات مظهر ضیانت بر ایم قائم

مستار و اح آدم مضافه که اولاد طایفه الکبری و طهر و نیز،

امیدی، ادبیه و اخلاصیه حیدر حاصل و آدم قائم اولاد و پانده کواثر علم و عرفان و ضیانت اولاد و غیره

بر زخم حشر و نترده قلاص اولوی حین و جهات و خذل بر فرده مکمل و مبسوط و کله، من قال الله تعالی

